

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

08 august 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

președinte - Petru Ursache,

judecătorii - Constantin Alerguș, Vladimir Timofti, Ghenadie Nicolaev,
Petru Moraru,

a judecat, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către avocații Buguța Elena, Țurcan Arina și Dudulica Liubomir în numele inculpatului Pruneanu Sergiu, de avocații Amihalachioaie Gheorghe și Trestianu Dorin în numele inculpatului Mînzat Valerian, de avocatul Istrate Anatolie în numele inculpatei Barbaroșie Eugenia, de avocatul Chirtoacă Tudor în numele inculpatului Taran Ion și avocatul Coptu Sergiu în numele inculpatului Găină Dorel, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 07 mai 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2017, în cauza penală în privința lui

Pruneanu Sergiu

Găină Dorel

Barbaroșie Eugenia

Taran Ion

Mînzat Valerian

Termenul de examinare a cauzei:

instanța de fond: 06.06.2013-07.05.2015;

instanța de apel: 15.06.2015-05.04.2017;

instanța de recurs: 02.06.2017-08.08.2017.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală legal executată.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 07 mai 2015, *Găină D.* a fost condamnat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, la 10 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de conducere pe un termen de 4 ani; în baza art. 27, 190 alin. (5) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de conducere pe o perioadă de 3 ani.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate i-a fost stabilită definitiv pedeapsa închisorii pe un termen de 11 ani și 6 luni, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de conducere în domeniul public și privat pe un termen de 5 ani.

Pruneanu S. a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod penal și în baza art. 60 Cod penal, a fost liberat de răspunderea penală, cu încetarea procesului în legătură cu intervenirea prescripției tragerii la răspundere penală.

Pruneanu S. a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal și în baza art. 60 Cod penal, a fost liberat de răspunderea penală, cu încetarea procesului în legătură cu intervenirea prescripției tragerii la răspundere penală.

Pruneanu S. a fost condamnat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, la 10 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele MAI pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Taran I. a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal și în baza art. 60 Cod penal, a fost liberat de răspunderea penală cu încetarea procesului în legătură cu intervenirea prescripției tragerii la răspundere penală.

Taran I. a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod penal și în baza art. 60 Cod penal, a fost liberat de răspunderea penală cu încetarea procesului în legătură cu intervenirea prescripției tragerii la răspundere penală.

Taran I. a fost condamnat în baza art. 27, 190 alin. (5) Cod penal, la 9 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele MAI pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Mînzat V. a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b), d) Cod penal și în baza art. 60 Cod penal, a fost liberat de răspunderea penală cu încetarea procesului în legătură cu intervenirea prescripției tragerii la răspundere penală.

Mînzat V. a fost condamnat în baza art. 27, 190 alin. (5) Cod penal, la 9 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de conducere în domeniul

public și privat pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Barbaroșie Eu. a fost recunoscută vinovată în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b), d) Cod penal și în baza art. 60 Cod penal, a fost liberată de răspunderea penală, cu încetarea procesului în legătură cu intervenirea prescripției tragerii la răspundere penală.

Barbaroșie Eu. a fost condamnată în baza art. 27, 190 alin. (5) Cod penal, la 9 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de conducere în domeniul public și privat pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis pentru femei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut, că Găină D., angajat al SIA "Moldasig" SA, după o înțelegere prealabilă cu Pruneanu S., inspector al SPR a CGP mun. Chișinău și Barbaroșie Eu., avocat a BAA "Eurolex", din interes personal și material în scopul însușirii prin înșelăciune a bunurilor altei persoane, au procurat de la Ursu S. automobilul de marca/model "Mercedes Benz C240", cu n/î RS AL 290, care la 25.03.2009, a fost implicat pe traseul Chișinău-Leușeni într-un accident rutier, fiind deteriorat grav. În continuarea realizării activității infracționale, Găină D. și Barbaroșie Eu. au înscenat accidentul rutier, care chipurile a avut loc la 03.08.2009, în jurul orei 18³⁰ în str. T. Vladimirescu, mun. Chișinău, cu participarea automobilului de marca/model "Mercedes Benz C 240", cu n/î RS AL 290, condus chipurile de către Barbaroșie Eu. și automobilului de marca/model "Ford Fiesta", cu n/î germane SLS 745 P, condus de către Gurușciuc Gh.

Ulterior, Barbaroșie Eu. împreună cu Găină D. s-au prezentat în biroul lui Pruneanu S., care, activând în calitate de inspector a SPR a CGP, mun. Chișinău, folosind intenționat situația sa de serviciu în interes personal a întocmit materialele accidentului rutier și anume: schița accidentului rutier, procesul-verbal cu privire la contravenție, anexând explicația denaturată întocmită de Barbaroșie Eu. pe faptul accidentului care chipurile a avut loc la 03.08.2009, în jurul orei 18³⁰ și procese-verbale al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului și stării de ebrietate și naturii ei a lui Barbaroșie Eu. și Gurușciuc Gh., unde, ultimul a fost recunoscut vinovat în producerea accidentului, care de fapt nu a avut loc.

Astfel, Pruneanu S., introducând intenționat în procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 5128 din 03.08.2009, date vădit false, a emis decizia agentului constatator privind aplicarea sancțiunii în privința lui Gurușciuc Gh., recunoscându-l vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 242 alin. (2) CC, cu aplicarea unei amenzi în mărime de 50 u.c., echivalent a 1 000 lei.

La 04.08.2009, Barbaroșie Eu. a depus la Compania de asigurare "Moldasig", cu sediul în str. M. Eminescu, mun. Chișinău, unde Găină D. activa în calitate de

șef al secție juridice, copiile false a materialului accidentului rutier și cererea de despăgubire. După examinarea cererii de despăgubire, prezentată de Barbaroșie Eu. de către reprezentanții Companiei de asigurări "Moldasig", pe contul deschis de ultima la "Banca de Economii", a fost transferată suma de bani în valoare de 100 176,50 lei. La 27.01.2010, Barbaroșie Eu. în temeiul "Libretului de Economie" de pe contul nr. 1/350 de la "Banca de Economii", filiala nr. 1, din str. Pușkin, mun. Chișinău, a primit suma de 100 170,00 lei, fapt confirmat de bonul de plată și "Libretul de Economie". După primirea sumei menționate prin înșelăciune, Găină D. a împărțit suma primită conform rolurilor stabilite cu Pruneanu S. și Barbaroșie Eu.

Tot el, Găină D., angajat al Companiei de asigurări "Moldasig", Taran I. șef al secției investigarea a accidentelor rutiere, a SPR a CGP mun. Chișinău și Mînzat V., după o înțelegere prealabilă, din interes personal și material în scopul însușirii prin înșelăciune a bunurilor altei persoane, au înscenat accidentul rutier care chipurile a avut loc la 05.09.2009, pe str. Albișoara, colț cu str. Pușkin mun. Chișinău, cu participarea automobilului de marca/model "BMW 525d", cu n/î C VM 505, care de fapt la 31.07.2009, a fost incendiat pe str. P. Zadnipru, mun. Chișinău, condus chipurile de Mînzat V., proprietarul automobilului menționat și automobilului de marca/model "Mercedes Vito", cu n/î germane NE 04036, condus chipurile de către cet. Mihalcean VI.

Ulterior ambii șoferi s-au prezentat în biroul lui Taran I., care, activând în calitate de șef al secției investigarea a accidentelor rutiere, a SPR a CGP mun. Chișinău, folosind intenționat situația sa de serviciu în interes personal a întocmit materialele accidentului rutier și anume: schița accidentului rutier, procesul-verbal cu privire la contravenție, anexând explicația falsă întocmită de Mînzat V. pe faptul accidentului, care chipurile a avut loc la 05.09.2009 și procesele-verbale al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului și stării de ebrietate și naturii ei a lui Mînzat V. și Mihalcean VI., unde ultimul a fost recunoscut vinovat în producerea accidentului, care de fapt nu a avut loc.

Astfel, Taran I., introducând intenționat în procesul-verbal cu privire la contravenție din 06.09.2009, date vădit false, la 18.09.2009, a întocmit decizia agentului constator privind aplicarea sancțiunii în privința lui cet. Mihalcean VI., care a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 242 alin. (2) CC_o, cu aplicarea unei amenzi în mărime de 50 u.c., echivalent a 1 000 lei.

După întocmirea de către Taran I. a materialelor accidentului rutier, Mînzat V., a primit copiile materialului accidentului rutier, care le-a transmis lui Spinei V. cu scopul deschiderii dosarului de despăgubire și primirii pagubei materiale la Compania de asigurări "Moldasig".

La 28.09.2009, Spinei V., a depus la Compania de asigurări "Moldasig" SRL, amplasată pe str. M. Eminescu, mun. Chișinău, unde Găină D. activa în calitate de șef al secției juridice, cerere de despăgubire, prin care a solicitat despăgubirile în valoare de 323 860,00 lei. Ca rezultat la ce, în baza materialului prezentat, conform actului de regularizare a daunei nr. S/CV/MD/09-55 din 24.03.2011, pe contul nr. 1396, deschis de către Spinei V. la "Banca de Economii", de către Compania de asigurare, a fost transferată suma de 32 386 lei, dar din motivele independente de voința făptuitorilor suma respectivă nu a fost ridicată, deoarece acțiunile ultimilor au fost curmate de către ofițerii de urmărire penală.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri inculpatul Mînzat V., avocatul Chirtoacă T. în numele inculpatului Taran I. avocatul Dudulica L. în numele inculpatului Pruneanu S., avocatul Ciobanu-Nițuleac Vl. în numele inculpatei Barbaroșie Eu., avocații Popescu I. și Coptu S. în numele inculpatului Găină D., care au solicitat:

inculpatul Mînzat V., casarea acesteia în partea în care a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b), d) și art. 27, 190 alin. (5) Cod penal, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care acțiunile lui să fie reîncadrate conform prevederilor art. 352¹ Cod penal și dispunerea încetării procesului penal, în legătură cu survenirea termenului de prescripție de tragere la răspunderea penală.

În argumentarea apelului declarat, apelantul a invocat următoarele argumente:

- sentința adoptată este una neîntemeiată și nelegitimă, având un caracter formal, ceea ce înseamnă că, instanța a încălcat mai multe drepturi și principii generale, care au menirea să asigure dreptul la un proces echitabil în sensul art. 6§1 CoEDO;

- instanța de judecată a dat preferință declarațiilor martorilor acuzării și documentelor anexate la materialele cauzei, având o poziție subiectivă față de întreg ansamblul probelor, excluzând categoric versiunea apărării precum că nu ar fi săvârșit faptele infracționale imputate;

- în acțiunile sale nu sunt identificate elementele laturii obiective de escrocherie, deoarece nu este atestată legătura sa cu Compania de asigurări, or, toate tratativele, cererile către companie au fost depuse de către Spinei V., la fel și contul bancar a fost deschis pe numele lui Spinei V., care urma să primească suma despăgubirii de asigurare;

- instanța nu a verificat certitudinea și veridicitatea declarațiilor date de către Spinei V. în coraport cu multitudinea de probe și circumstanțe care au fost demonstrate pe parcursul examinării cauzei, astfel, în cazul de față lipsește legătura cauzală și logica evenimentelor și acțiunilor care ar demonstra vinovăția

imputată lui și intenția sa de a comite infracțiunea de escrocherie;

- în procesul-verbal de audiere a învinuitului din cauza penală nr. 211990083 (f.d. 187, vol.II), Spinei V. declară că a primit doar o parte din banii pe automobilul de marca/model "BMW 525d", cu n/î C VM 505 și, urma să îi achite următoarele sume în câteva rate. Tot aici, Spinei V., declară că a primit de la Compania de asigurări "Moldasig", câteva scrisori la care el de fiecare dată se prezenta și efectua careva proceduri;

- instanța de fond nu a elucidat faptul de ce nu a fost împuternicit Mînzat V. prin procură să dispună de toate drepturile asupra automobilului vizat, dar l-a împuternicit pe Spinei V., procura fiind întocmită după producerea incidentului cu mașina. Mai mult ca atât, instanța în mod eronat a indicat în sentință precum că Cojocari A. a eliberat procura pe numele inculpatului Mînzat V., ceea ce nu corespunde adevărului;

- potrivit plângerii din 16.11.2009, depusă de către Spinei V. către Biroul Național al Asigurătorului de Autovehicule din mun. Chișinău, unde indică că automobilul de marca/model "BMW 525d", cu n/î C VM 505, este al lui personal și că el personal nu a primit despăgubire de asigurare și nici nu a fost contactat de Compania de asigurări "Moldasig", pentru a constata deteriorările și a comunica suma daunei (f.d. 161);

- în plângerea repetată din 01.03.2011, Spinei V. a solicitat suma de 323860,00 lei, indicând că el personal nu a fost despăgubit de către Compania de asigurări "Moldasig", pentru prejudiciul cauzat lui personal, ceea ce încă o dată demonstrează faptul că el (Mînzat V.) nu are și nici nu cunoștea despre intențiile criminale ale lui Spinei V. fiindcă toate răspunsurile veneau strict pe adresa lui ultimului (f.d. 29);

- la f.d. 136, este indicat actul prin care Spinei V. deschide contul bancar nr. 1396 pe numele lui personal, la care numai el avea acces la "Banca de Economii", pentru a încasa suma de bani de compania de asigurări;

- vina sa constă doar în darea de declarații false la poliția rutieră când s-a întocmit schița accidentului rutier, fiind instigat de către Spinei V. în acest sens, toată schema înscenării accidentului rutier fiind pusă la cale de către ultimul;

- faptele sale urmează a fi încadrate în baza prevederilor art. 352¹ Cod penal și nicidecum nu pot fi încadrate în baza art. 361 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, or, acțiunile sale s-au limitat doar la darea de declarații (explicații) false .

avocatul Coptu S. în numele inculpatului Găină D., casarea acesteia în partea condamnării în baza art. 190 alin. (5) și art. 27, 190 alin. (5) Cod penal, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motivul lipsei în acțiunile lui a elementelor constitutive ale infracțiunilor imputate.

În argumentarea apelului declarat, apelantul a invocat următoarele argumente:

- concluziile primei instanțe cu referire la vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunilor imputate sunt lipsite de suport juridic;

- Compania de asigurări "Moldasig", a adresat instanței de judecată o cerere în care și-a expus poziția și convingerea sa, că Găină D. nu a fost și nu este implicat în comiterea acestui episod incriminat ca sustragere, de asemenea fiind prezentată și tranzacția de împăcare între companie și inculpat;

- în cadrul examinării cauzei penale s-a demonstrat cu certitudine faptul că inculpatul nu a comis tentativa de excrocherie și nici nu putea să o săvârșească, în acțiunile ultimului nefiind prezente elementele componente de infracțiune incriminată, fapt confirmat în ședința de judecată prin declarațiile inculpaților Taran I., Mînzat V., Pruneanu S. și Barbaroșie Eu.;

- instanța urma să dea o apreciere critică declarațiilor martorului Gurușciuc Gh., or, acestea conțin anumite neclarități și contradicții și nu coroborează cu materialele și probatoriul cauzei;

- concluzia instanței de fond cu privire la vinovăția inculpatului Găină D. vine în contradicție cu prevederile Ordinului din 13.01.2010, emis de către directorul general al Companiei de asigurări "Moldasig", cu privire la regularizare, prin care s-a dispus soluționarea daunei din numele și din contul Companiei de asigurări "Spakassen Versicherung";

- inculpatul Găină D. nu avea cum să influențeze membrii comisiei la semnarea dosarului de daune și să prezente acest dosar spre achitare, de asemenea, inculpatul nu avea cum influența directorul general al companiei de asigurare să emită și să semneze ordinul de acordare a despăgubirii. Faptul dat fiind confirmat în ședința de judecată prin declarațiile martorilor angajați sau foști angajați ai acestei companii de asigurare, depuse în cadrul ședinței de judecată;

- instanța de fond nu a dat nici o apreciere și nu s-a expus nici într-un mod în privința acordului de împăcare din 05.03.2014, încheiat între directorul general al Companiei de asigurări "Moldasig" și inculpat, precum și scrisoarea acestei companii adresată Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 05.03.2014. La fel, au fost prezentate și copiile ordinelor emise de această companie de asigurare cu privire la acordarea concediului pentru îngrijirea copilului;

- în acțiunile inculpatului Găină D. nu există elementele participăției, deoarece în speță nu a existat nici o înțelegere, nici o cooperare și nici o legătură subiectivă între inculpați și nu au fost săvârșite careva acțiuni comune îndreptate spre atingerea unui scop comun, care de fapt nici nu a existat;

- urmărirea penală pe episodul prevăzut de art. 190 alin. (5) Cod penal, a fost efectuată contrar normelor imperative de procedură penală și efectiv toate acțiunile și actele sunt lovite de nulitate.

avocatul Popescu I. în numele inculpatului Găină D., casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care acțiunile inculpatului să fie recalificate în baza art. 323 Cod penal, cu încetarea procesului penal în privința acestuia în temeiul art. 60 Cod penal.

În argumentarea apelului declarat, apelantul a invocat următoarele argumente:

- cauza a fost instrumentată cu încălcarea prevederilor legale, iar instanța a admis aceste încălcări. Astfel, au fost încălcate prevederile legale referitoare la competența după materie pe epizodul în care sunt învinuiți Găină D., Pruneanu S. și Barbaroșie Eu.;

- prin ordonanța de stabilire a competenței din 06.07.2011, s-a constatat că exercitarea urmăririi penale în privința infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, potrivit prevederilor art. 269 alin. (1) Cod de procedură penală, este de competența organului de urmărire penală al MAI, însă, din motiv că infracțiunea a fost săvârșită pe teritoriul mun. Chișinău, s-a dispus exercitarea urmăririi de către Procuratura mun. Chișinău (vol. 1 - f.d. 2, 7, 15). Astfel, la stabilirea competenței, a fost incorect invocat temeiul legal, urmând să fie invocate prevederile art. 266 Cod de procedură penală;

- ordonanța la care face trimitere prima instanță a fost emisă pe cauza penală cu nr. 2011990083, pe epizodul cu Mînzat V. și Taran I., care nu are nici o tangență cu cauza penală nr. 2011028075, deoarece ele au fost conexate numai în instanță;

- Compania de asigurări "Moldasig", este un intermediar în regularizarea daunelor, fapt confirmat și de colaboratorii Companiei, audiați în proces;

- referitor la epizodul în care Găină D. este învinuit împreună cu Taran I. și Mînzat V., în perioada instrumentării dosarul de daune la Compania de asigurări "Moldasig", inculpatul nu activa, deoarece se afla în concediul parțial plătit pentru îngrijirea copilului, fapt confirmat prin extrasul din ordinele anexate la materialele dosarului;

- de către partea acuzării nu a fost demonstrat prin probe scopul de însușire.

- nu s-a demonstrat înțelegerea prealabilă dintre inculpați, prin urmare, acțiunile lui Găină D. nu și-a găsit încadrarea juridică în baza art. 190 Cod penal, urmând a fi reîncadrate în temeiul art. 323 Cod penal.

avocatul Ciobanu-Nițuleac Vl. în numele inculpatei Barbaroșie Eu., casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care să fie dispusă încetarea procesului.

În argumentarea apelului declarat, apelantul a invocat următoarele argumente:

- în speță au fost încălcate prevederile legale referitoare la competența după

materie;

- învinuirea înaintată este contrar prevederilor art. 63 (2) pct. 2 Cod de procedură penală, deoarece la 06.07.2011, Barbaroșie Eu. a fost recunoscută și audiată în calitate de bănuit. La aceeași dată, ei i-a fost aplicată măsură preventivă de nepărsire a localității (f.d. 174-180, vol.I). La 03.10.2011, procurorul i-a înaintat învinuirea, astfel, încălcând prevederile legale al art. 63 alin. (2) Cod de procedură penală. La materialele dosarului lipsește ordonanța de scoatere de sub urmărirea penală, din simplu motiv că nu a fost emisă. Astfel, au fost încălcate nu numai prevederile legale, dar și instrucțiunea prim-adjunctului Procuror General nr. 1 l-2d/10-9211 din 28.12.2010, prin care s-a solicitat tuturor procurorilor controlul punerii imediate în executare a hotărârii Curții Constituționale nr. 26 din 23.11.2010;

- la examinarea cauzei au fost stabilite un șir de încălcări procesuale admise de către organul de urmărire penală, însă instanța le-a trecut cu vederea și anume: cauza penală nr. 2011028075, a fost pornită la 05.07 2011, iar în Raportul procurorului din 12.08.2011, s-a indicat că, la el în procedură se află cauza penală pornită la 09.03.2011, de unde rezultă că, pe cazul dat a fost pornită de două ori urmărirea penală (f.d. 5,12, vol.I); La 04.10.2011, prin ordonanța privind stabilirea competenței pe cauza penală 2011028114, s-a dispus că urmărirea penală să fie efectuată de către procurorul Baraliuc D., pe când, la 03.10.2011, procurorul emite ordonanța de conexare a cauzelor, fără a avea cauza în exercitare (f.d. 15, 16, vol.I);

- prin ordonanța din 05.07.2011, Compania de asigurări "Moldasig", a fost recunoscută ca parte vătămată, care de fapt a fost emisă cu încălcarea prevederilor art. 58 alin. (3) pct. 5), 6) Cod de procedură penală. Conform ordonanței de recunoaștere în calitate de reprezentant legal, în temeiul art. 75, 76, 77 Cod de procedură penală, în calitate de reprezentant a fost recunoscut cet. Arcer V. în baza procurii prezentate, unde nu-i indicat să fie reprezentant pe caz penal, să solicite a fi recunoscută compania ca parte vătămată sau să solicite să fie recunoscută ca parte civilă, fără a fi anexată copia actului de identitate, ordinul de angajare etc. Mai mult ca atât, în calitate de parte vătămată, reprezentant legal și parte civilă a fost recunoscută persoana fizică și juridică cărei nu i s-au cauzat prejudicii, or, prin ordinul 016-03 din 13.01.2010, emis de companie s-a ordonat de regularizat dauna din numele și din contul companiei "Sparkassen Versicherung" și de a încasa suma de 15026 lei (f.d. 92, vol.I), astfel, Compania de asigurări "Moldasig", este doar un intermediar în regularizarea daunelor, fapt confirmat și de colaboratorii companiei audiați în proces;

- declarația lui Gurușciuc Gh., au servit temei că să fie scos de sub urmărire penală, prin ordonanța din 02.09.2011 (f.d. 153-154, vol.I). Barbaroșie Eu. la fel a declarat că nu a cunoscut despre faptul că accidental este înscenat și a semnat

aceleași acte ca și Gurușciuc Gh., însă nu a fost scoasă de sub urmărire;

- din declarațiile martorului Chiriac N., rezultă că nu Barbaroșie Eu. a procurat de la el automobilul deteriorat, dar de către o altă doamnă, fapt confirmat și prin declarațiile martorului Ursu S., care, fiind audiat suplimentar în instanță, a relatat că, a mai perfectat o procură pe 3 zile unei doamne, care s-a adresat personal la el, întocmindu-i procura la un birou notarial din sect. Botanica, mun. Chișinău. La fel, el nu neagă că anterior a mai perfectat o procură pe numele Barbaroșie Eu., la rugămintea lui Chiriac N.;

- de către acuzatorul de stat, nu au fost prezentate probe care ar confirma că: Barbaroșie Eu. la 03.08.2009, a făcut chemare la poliție, de pe unul din trei numere de telefon mobil, oficial înregistrate după numele ei; că până la 03.08.2009, să fi comunicat inclusiv telefonic cu Gurușciuc și cu inculpații; că anume ea a procurat automobilul deteriorat; că a cunoscut despre faptul că accidentul este înscenat; că au fost perfectate mai multe procuri;

- partea acuzării nu a demonstrat prin careva probe scopul de cupiditate, precum și înțelegerea prealabilă dintre Barbaroșie Eu., Găină D. și Pruneanu S.;

- acțiunile lui Barbaroșie Eu. nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. (5) Cod penal;

- cu referire, la învinuirea adusă în temeiul art. 361 alin. (2) Cod penal, partea apărării a considerat că, instanța de judecată având în vedere încălcările procedurale menționate urma să emită o sentință de încetare a procesului deoarece, la baza unei sentințe de condamnare nu pot fi puse probele acumulate cu încălcarea normelor procedurale, iar toate dubiile se interpretează în favoarea persoanei învinuite.

avocatul Dudulica L. în numele inculpatul Pruneanu S., casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În argumentarea apelului declarat, avocatul a invocat următoarele argumente că:

- lipsește temeiul real - fapta prejudiciabilă săvârșită și, respectiv, temeiul juridic (componenta infracțiunii, stipulată de legea penală), de atragere a inculpatului la răspundere penală pentru infracțiunile incriminate;

- în speță, transmiterea benevolă a banilor proprii de către Compania de asigurări "Moldasig", sub influența înșelăciunii inculpatului nu a avut loc. Pruneanu S. nu a primit și nu a pretins să primească nimic de la companie. La fel, careva date false victimei de către inculpat nu i-au fost prezentate;

- de către organul de urmărire penală și instanța de judecată eronat a fost acceptată calitatea de victimă a Companiei de asigurări "Moldasig", astfel, ordonanța de recunoaștere a calității de parte vătămată a Companiei de asigurări "Moldasig", este nulă, deoarece la data indicată, companiei nu i-a fost cauzat careva prejudiciu. De facto, suma de 100 176,50 lei a fost achitată ca despăgubire

de către compania de asigurări, nu din cont propriu, dar din contul companiei de asigurări care a perfectat cartea verde pentru Gurușciuc Gh. Mai mult ca atât, Compania de asigurări "Moldasig", a primit suplimentar și 15%, din sumă dată, ca plată pentru instrumentarea cazului asigurat. Reprezentantul Companiei de asigurări "Moldasig", în ședința de judecată a confirmat faptul că la ziua depunerii plângerii organelor de drept, primise deja de la compania de asigurări germană suma indicată și respectiv, nu păgubise cu nimic;

- referitor la incriminarea infracțiunilor prevăzute de art. 327 și 332 Cod penal, inculpatul și-a îndeplinit atribuțiile de serviciu în conformitate cu legea;

- probele prezentate de către acuzare în susținerea învinuirii lui Pruneanu S. și cercetate nemijlocit în instanța de judecată nu demonstrează vina acestuia în cele incriminate. Martorii Chiriac N. și Pereanu C. au relatat circumstanțe de ordin general, fără a relata careva fapte legate de Pruneanu S. Martorul Gurușciuc Gh. a declarat că l-a văzut pe Pruneanu S. o singură dată într-un birou de la sediul poliției rutiere, unde a scris o explicație, cu acesta nu a discutat, au fost întocmite mai multe înscrisuri pe faptul unui accident rutier;

- cu referire la infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (5) Cod penal, se constată nulitatea ordonanței de punere sub învinuire din 04.10.2011, a lui Pruneanu S. și a tuturor actelor efectuate la etapa urmăririi penale pe cauza dată, cu încălcarea prevederilor Codului de procedură penală.

avocatul Chirtoacă T. în numele inculpatului Taran I., casarea acesteia în partea învinuirii lui Taran I. de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 27, 190 alin. (5), 327 alin. (1) și art. 332 alin. (2) Cod penal, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În argumentarea apelului declarat, avocatul a invocat următoarele argumente:

- la emiterea sentinței în raport cu datele de fapt și de drept, instanța a aplicat eronat legislația, precum și a dat o apreciere eronată probelor examinate în ședința de judecată;

- concluziile privitor la vinovăția lui Taran I. sunt contrare circumstanțelor de fapt constatate și sunt bazate în exclusivitate numai pe depozițiile reprezentantului părții vătămate, martorilor Talpă A., Mihalcean Vl., Spinei V. și înscrisurilor prezentate ca mijloace de probă;

- la judecarea cauzei instanța a luat în considerație numai probele acuzării, care au fost incluse în rechizitoriu, fără a le aprecia la justa lor valoare forța probatorie și coroborarea lor cu circumstanțele de fapt constatate;

- contrar prevederilor art. 93, 95 și 96 Cod de procedură penală, instanța de judecată a admis ca probe copii ale materialului contravențional întocmit de Taran I. (f.d. 66-75, vol.III) și a dosarului de despăgubire pe 57 file, care nu sunt confirmate, legalizate corespunzător, iar argumentele apărării cu referire la

nulitatea absolută a actelor respective, au fost lăsate fără apreciere;

- în învinuirea lui Taran I. conform art. 332 alin. (1) Cod penal, nu sunt formulate și indicate date concrete și importante a cărui act public s-a falsificat, iar instanța de judecată nu este în drept să-și întemeieze soluțiile pe presupuneri și dubii;

- instanța de judecată nu a dat o apreciere justă declarațiilor inculpatului Taran I., martorilor Dogarii I., Gorea V. și Postică Vl., potrivit cărora, se ajunge la concluzia că Taran I. a acționat legal, conform art. 13 al Regulamentului Circulației Rutiere, excluzându-se comiterea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod penal. Totodată, se indică și faptul că în speță, Compania de asigurări "Moldasig", nu i s-a pricinuit nici un prejudiciu material și nu poate fi recunoscută în calitate de parte vătămată. La fel, nu a fost demonstrat faptul că inculpatul Taran I. s-ar fi cunoscut în prealabil cu Mînzat V. și intenția manifestată în scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de apel Chișinău din 05 aprilie 2017, apelurile inculpatului Mînzat V. și a avocatului Chirtoacă T. în numele inculpatului Taran I. au fost respinse ca nefondate.

Au fost admise din alte motive, inclusiv din oficiu, apelurile avocatului Coptu S. în numele inculpatului Găină D., avocatului Ciobanu-Nițuleac Vl. în numele inculpatei Barbaroșie Eu., avocatului Dudulica L. în numele inculpatului Pruneanu S. și apelul suplimentar al avocatului Popescu I. în numele inculpatului Găină D., casată sentința în partea condamnării lui Pruneanu S. și Găină D. în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, lui Barbaroșie Eu. în baza art. 27, 190 alin. (5) Cod penal și în partea numirii pedepsei definitive lui Găină D., cu pronunțarea unei noii hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Pruneanu S. a fost condamnat în baza art. 190 alin. (4) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele MAI pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciare de tip semiînchis.

Găină D. a fost condamnat în baza art. 190 alin. (4) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de conducere pe un termen de 4 ani, iar conform art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumularea parțială a pedepselor numite, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 9 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de conducere pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei închisorii în penitenciare de tip închis.

Barbaroșie Eu. a fost condamnată în baza art. 27, 190 alin. (4) Cod penal, 7 ani și 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de conducere pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei închisorii în penitenciare de tip semiînchis pentru femei.

În rest, hotărârea contestată a fost menținută fără modificări.

5. Instanța de apel, analizând argumentele invocate în apelurile declarate, audiind părțile, examinând materialele cauzei penale, a reținut că, vina inculpaților Pruneanu S., Găină D., Barbaroșie Eu., Taran I. și Mînzat V. în săvârșirea infracțiunilor imputate se dovedește pe deplin prin cumulul probelor prezentate și cercetate în cadrul ședinței de judecată a primei instanțe și verificate în cadrul instanța de apel și, anume: - *declarațiile inculpatului Prunenu S. (f.d. 215-216, vol.III); Găină D. (f. d. 210-213, 222-226, 231); Mînzat V. (f.d. 5, vol.VII); Taran I. (f.d. 214-215 vol.III); Barbaroșie Eu. (f.d. 1,2 vol.VII); reprezentării părții vătămate CA "Moldasig", Toma V. (f.d. 125-128, vol.III); Burca R. (f.d. 42,43, vol.VII); - martorii: Gurușciuc Gh. (f.d. 173-76, vol.III), Ursu S (f.d. 134, vol.III, f.d. 45, vol.VII); Chiriac N. (f.d. 139, vol.III, f.d. 117, vol.VII); Talpă A. (f.d. 153, 154, vol.III); Carabadjac M. (f.d. 148, vol.III); Bostan Șt. (f.d. 149, vol.III); Mihalcean Vl. (f.d. 144-146 vol.III); Spinei V. (f.d. 142,143, vol.III); Pruteanu S. (f.d. 135-138, vol.III); Pereneanu C. (f.d. 140,141, vol.III); Dogaru I. (f.d. 150,151, vol.III); Moțpan Iu. (f.d. 200, 201, vol.III); Gorea V. (f.d. 195,196, vol.III); Vieru M. (f.d. 177-179, vol.III); Postica Vl. (f.d. 161-163, vol.III); Vacaru N. (f.d. 158-160, vol.III).*

Materialele cauzei: - *raportul de constatare tehnico-științific nr. 2282 din 29.06.2011 (f.d. 59-62, vol.I); - procesul-verbal din 08.07.2011 de examinare a dosarul de despăgubire a daunei (f.d. 115,116, vol.I); - procesul-verbal din 25.07.2011 de examinare a materialului accidentului nr. 5785 din 03.08.2009 (f.d. 219,220, vol.I); - procesul-verbal din 06.07.2011 de examinare a libretului de economie (f.d. 224, 225, vol.I); - procesul-verbal din 17.08.2011 de examinare a "Registrul Nr. 2, de evidență a altor informații cu privire la infracțiuni și incidente" (f.d. 50, vol.I); (f.d. 50-51, 118-119, 126-186, vol.II); - procesul-verbal de confruntare între Găină D. și Pruneanu S. (f.d. 194-196, vol.I); - ordinul nr. 5 ef din 16.01.2009 (f.d. 119, vol.II); - extrasul din atribuțiile de serviciu a inspectorului SPR a CGP mun. Chișinău Pruneanu S. (f.d. 19, vol.II); - procesul-verbal din 27.09.2011 de examinare a "Registrul N. 2 de evidență a altor informații cu privire la infracțiuni și incidente" (f.d. 198, vol.III); - concluzia de examinare nr. 01/0709A (f.d. 27-43), vol.III); - materialul contravențional întocmit de către Taran I. (f.d. 66-75, vol.III); - procesul-verbal din 26.09.2011 de examinare a dosarul de despăgubire a daunei (f.d. 190,191, vol.III); - procesul-verbal din 14.11.2011 de examinare a dosarului penal nr. 2009480884 (f.d. 122, vol.IV); - ordinul nr. 228 ef din 15.05.2009 (f.d. 155, vol.IV); - extrasul din atribuțiile de serviciu a inspectorului SPR a CGP mun. Chișinău Taran I. (f.d. 160, vol.IV); (f.d. 287,288, vol.II); corpurile delict: - cauza penală nr. 2009200139, intentată de către CP r-nul Hîncești în privința lui Ursu S. (f.d. 128-186, vol.II); - cauza penală nr. 2009480884, pornită de către CPS Ciocana, mun. Chișinău (f.d. 37-121).*

Având în vedere cele sus menționate, instanța de apel a conchis că, este demonstrată pe deplin vina inculpaților în săvârșirea infracțiunilor imputate în

circumstanțele sus menționate, iar acțiunile acestora corect au fost încadrate conform Părții Speciale a Codului penal.

5.1. Cu privire la acțiunile inculpatului Pruneanu S. și Găină D. (pe unul din episoade din 04.08.2009), încadrate de prima instanță în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, după indicii calificativi "*dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, săvârșite de două sau mai multe persoane în proporții deosebit de mari*", instanța de apel a reținut că, acestea urmează a fi reîncadrate conform prevederilor art. 190 alin. (4) Cod penal, după indicii calificativi "*escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, săvârșite de două sau mai multe persoane în proporții mari*", iar acțiunile în privința inculpatei Barbaroșie Eu. încadrate în baza art. 27, 190 alin. (5) Cod penal (pe episodul din 04.08.2009), după indicii calificativi "*escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, săvârșite de două sau mai multe persoane în proporții deosebit de mari*", urmează a fi reîncadrate conform prevederilor art. 27, 190 alin. (4) Cod penal, după indicii calificativi "*tentativă la escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, săvârșite de două sau mai multe persoane în proporții mari*", deoarece inculpații au fost condamnați pentru dobândirea ilicită prin abuz de încredere de la Compania de asigurări "Moldasig", a sumei de 100 170 lei, sumă, care la moment nu mai constituie proporții deosebit de mari, infracțiune prevăzută la art. 190 alin. (5) Cod penal (red. 2009), or, prin Legea nr. 207 privind modificarea și completarea unor acte legislative din 29.07.2016, în vigoare din 07.11.2016, valoarea unității convenționale a fost majorată de la 20 la 50 lei, iar proporții deosebit de mari în conformitate cu modificările operate la art. 126 alin. (1¹) Cod penal, se consideră valoarea bunurilor dobândite care depășește 40 salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei, iar conform alin. (1) se consideră proporții mari valoarea bunurilor dobândite care depășește 20 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Astfel, la momentul săvârșirii escrocheriei (04.08.2009), potrivit HG nr. 951 din 20.12.2012, în vigoare din 25.11.2011, salariul mediu lunar pe economie prognozat pentru anul 2009, a fost stabilit în mărime de 3 140 lei și pentru a constitui proporții mari, prejudiciul cauzat trebuie să depășească suma de 62 800 lei, iar proporții deosebit de mari - 125 000 lei, prin urmare, reieșind din faptul că, prejudiciul cauzat părții vătămate (pe episodul din 04.08.2009) este de 100 170 lei, potrivit modificărilor operate la art. 126 alin. (1) Cod penal, acestea constituie proporții mari și astfel, se impune soluția de reîncadrare a acțiunilor inculpaților Pruneanu S., Găină D. și Barbaroșie Eu. (pe episodul din 04.08.2009), așa cum a fost menționat mai sus.

5.2. Stabilind circumstanțele sus menționate, instanța de apel a reținut că, prima instanță a făcut o justă concluzie de a înceta procesul penal de învinuire a lui Pruneanu S. în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 327 alin. (1) și art. 332 alin. (1) Cod penal, Taran I. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod penal, Mînzat V. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b), d) Cod penal și Barbaroșie Eu. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, din motiv că a intervenit termenul de prescripție de tragere a inculpaților la răspundere penală, or, reieșind din faptul că de la data comiterii faptelor infracționale menționate, a expirat termenul de 2 ani și respectiv 5 ani.

5.3. Cu referire la argumentele inculpatului Mînzat V. privind încălcarea dreptului la un proces echitabil, instanța de apel le-a considerat neîntemeiate, or, prima instanță și-a motivat soluția menționată, nu a comis careva omisiuni, erori sau viciu fundamental, în cadrul cercetării judecătorești au fost prezentate probe incontestabile întru confirmarea vinovăției inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Adițional, instanța de apel a menționat că cele invocate de către inculpatul Mînzat V., nu au suport probatoriu, martorul Spinei V., atât la urmărirea penală cât și în instanța de judecată a dat declarații consecvente, utile și pertinente și care în cumul cu celelalte probe cercetate în instanță, demonstrează pe deplin vina inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate.

În acest sens, instanța de apel a reținut și faptul că, conform certificatului de înmatriculare a autovehiculului, proprietar al automobilului, este Cojocari A., dar de fapt a aparținut lui Spinei V., iar în cadrul cercetării judecătorești, inclusiv a dosarului penal intentat pe faptul incendierii automobilului în care inculpatul Mînzat V. a fost recunoscut parte vătămată, a fost stabilit că, acesta posedă și gestiona acest automobil.

Mai mult, atât la faza judecării cauzei cât și în cursul urmăririi penale, inculpatul Mînzat V. nu a negat faptul că, în urma înțelegerii cu martorul Spinei V. a procurat automobilul de la ultimul, însă nu a achitat prețul integral. În rezultat, nici martorul Spinei V. nu era proprietarul automobilului conform actelor de înmatriculare a acestuia.

Prin urmare, instanța de apel a reținut că, argumentele inculpatului Mînzat V. cu privire la faptul că Spinei V. era proprietarul automobilului și era persoana unica îndreptățită, prin prisma legislației în vigoare să pretindă și să fi despăgubită, sunt lipsite de suport juridic.

Cu referire la argumentele inculpatului Mînzat V. privind lipsa în acțiunile sale a scopului de cupiditate și posibilitatea reală de a posedă și folosi la propria dorință de bunurile victimei, instanța de apel a reiterat că, la caz, prin acțiunile de înșelăciune a inculpaților și prezentarea documentelor false la Compania de

asigurări "Moldasig", pe conturile "Băncii de Economii", au fost transferate sume de bani drept despăgubirea de asigurare.

Probatoriul administrat denotă faptul că inculpații au acționat în așa mod pentru a duce reprezentanții Companiei de asigurări "Moldasig" în eroare și pentru a-i convinge de faptul că totuși a avut loc accident rutier cu cauzarea daunelor materiale. Pentru existența infracțiunii de escrocherie este necesar ca victima să fi fost indusă în eroare și să fi ajuns la o reprezentare greșită a unei situații sau împrejurări. În speță, suntem în prezența unei astfel de situații când reprezentanții Companiei de asigurări "Moldasig", erau ferm convinși de faptul că este un caz asigurat, care urmează a fi despăgubit.

Toate aceste acțiuni, întreprinse inclusiv și de către inculpatul Mînzat V. denotă intenția directă prin orice metodă de a dobândi ilicit bunurile altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere.

Prin urmare, instanța de apel a considerat demonstrată cu exactitate fapta prejudiciabilă săvârșită de către inculpatul Mînzat V., așa cum a fost menționat mai sus.

Instanța de apel a considerat neîntemeiate și care nu pot fi reținute ca temei de casare a sentinței contestate argumentele inculpatului Mînzat V. cu privire la aceea că, vina lui constă doar în darea de declarații false la poliția rutieră la momentul întocmirii schiței accidentului rutier, fiind îndrumat de către Spinei V. pentru a da astfel de declarații, deoarece toată schema înscenării accidentului rutier pentru a putea beneficia de despăgubirea de asigurare a fost pusă la cale de către ultimul, Mînzat V. nefiind la curent cu intențiile meschine ale acestuia, or, inculpatul Mînzat V. era nemijlocit în cunoștință de cauză cum a fost deteriorat automobilul de marca/model "BMW 525d", care era în folosința sa și anume prin incendiere și nu fiind implicat în careva accident rutier. Însă, acest fapt nu l-a împiedicat pe o persoană, de profesie avocat, să se prezinte la sediul poliției rutiere pentru a depune explicații de natură falsă precum că, acesta a fost implicat într-un accident rutier. Astfel, explicațiile acestuia au servit temei pentru intentarea procesului contravențional împotriva lui Mihalcean VI.

Inculpatul Mînzat V., cunoștea modalitatea de întocmire a unei cauze contravenționale, astfel, semnînd conștient explicațiile și în fața intentării procesului contravențional, precum procesul-verbal cu privire la contravenție, schema accidentului rutier, iar ulterior a semnat și actele privind acordarea despăgubirii de asigurare.

Astfel, reieșind din probele acumulate a fost constatat că, inculpatul Mînzat V. a depus nu numai explicații false, dar a coparticipat împreună cu inculpatul Taran I. la întocmirea dosarului contravențional (procesul-verbal cu privire la contravenție, schema accidentului rutier etc.), acte care cad sub categoria actelor oficiale prin prisma art. 361 Cod penal, iar probatoriul administrat a făcut

dovada că, acesta a folosit aceste acte oficiale false care i-a conferit dreptul de a primi despăgubirea de asigurare. Conferă drepturi sau scutesc de obligați, fiind dovedită pe deplin vina inculpatului.

5.4. Cu privire la apelul avocatului Coptu S. în numele inculpatului Găină D., instanța de apel, având în vedere cele sus menționate, a considerat ca fiind neîntemeiate argumentele apărării privind lipsa în acțiunile inculpatului a elementelor constitutive ale infracțiunii imputate, or, în cadrul cercetării judecătorești cu certitudine s-a stabilit că, prin acțiunile de înșelăciune ale inculpaților și prezentarea documentelor false la Compania de asigurări "Moldasig", pe conturile "Băncii de Economii", au fost transferate sume de bani drept despăgubirea de asigurare, așa cum a fost menționat mai sus.

Astfel, potrivit declarațiilor reprezentantului părții vătămate și înscrisurilor anexate la dosar, se dovedește că, anume Găină D. a deschis și a întocmit acest dosar, a luat toate actele necesare, care erau false și a transferat dosarul la contabilitate pentru a fi achitată suma persoanei păgubite. Această sumă a fost ridicată de la "Banca de Economii", de către Barbăroșie Eu., Găină D. la acel moment era șef al secției juridice, nemijlocit coordona dosarul de daune, verifica corectitudinea de acte prezentate.

Prin urmare, anume inculpatul Găină D. a organizat înscenarea acestor două accidente și folosindu-se de faptul că este lucrător al Companiei de asigurări "Moldasig", care este cunoscut cu modalitatea de gestionare și de acordare a despăgubirii de asigurare în cazul în care sunt implicate companiile de asigurare străine, înțelegerile de cartel cu privire la companiile intermediare de a gestiona aceste dosare, foarte bine cunoaște circumstanțele interioare de restituire a prejudiciului cauzat în rezultatul astfel de accidente rutiere, precum și faptul că, companiile de asigurare naționale au profit din gestionarea acestora.

În ce privește critica părții apărării cu privire la declarațiile martorului Gurușciuc Gh., instanța de apel le-a considerat ca fiind utile, pertinente și veridice, descriind cu lux de amănunte circumstanțele accidentului rutier, care în realitate nu a avut loc, în care au fost implicați inculpații Găină D., Pruneanu S. și Barbaroșe Eu. și care în cumul cu celelalte probe prezentate și cercetate în cadrul ședinței de judecată demonstrează pe deplin vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunilor incriminate.

Cu referire la afirmația apărării precum că, în acțiunile inculpatului Găină D. nu ar exista elementele participației penale și nu există nici un element sau dată de fapt care ar indica la faptul că el este coparticipant sau complice la comiterea infracțiunilor de excrocherie, instanța de apel a menționat că, infracțiunile în ambele epizoade au fost comise în aceeași perioadă, august - septembrie 2009, cu diferența de o lună, după același scenariu, aceeași persoană angajată a Companiei de asigurări "Moldasig" - Găină D., circumstanță ce în plus

confirmă vinovăția acestora și înțelegere prealabilă la comiterea infracțiunii. Acțiunile inculpaților Taran I., Mînzat V. și Găină D. probează că, prin înțelegere prealabilă prin coparticipare au avut drept scop însușirea prin înșelăciune a bunurilor ce aparțin altei persoane.

Cu referire la afirmația apărării precum că, pornirea cauzei penale de către Procuratura mun. Chișinău și exercitarea urmăririi penale de către acest organ, în absența potrivit art. 271 alin. (7) Cod de procedură penală, a unei ordonanțe a Procurorului General sau a adjuncților săi, s-a efectuat contrar normelor imperative de procedură ce reglementează competența organelor de urmărire penală la efectuarea urmăririi penale, instanța de apel a menționat că, prin ordonanța din 11.07.2011, a Prim adjunctului Procurorului General, Pântea A. a fost retrasă din gestiunea Direcției de urmărire penală a MAI a Procuraturii Generale și a transmis cauza pentru investigare Procuraturii mun. Chișinău, iar prin ordonanța procurorului din 27.03.2012, s-a dispus conexarea cauzelor într-o singură procedură pentru o desfășurare mai normală a urmăririi penale, acte ca de altfel necontestate în ordinea stabilită de legislația procesuală penală. Prin urmare instanța de judecată în procesul examinării cauzei nu a stabilit careva încălcări în acest sens, fapt de care a menționat inițial că, urmărirea penală a fost pornită și derulată cu respectarea legislației în vigoare.

5.4.1. La fel ca fiind neîntemeiate, instanța de apel considerat și argumentele apelului suplimentar declarat de către avocatul Popescu I. în numele inculpatului Găină D. cu privire la faptul că, Compania de asigurări "Moldasig", care nu este parte vătămată și respectiv nu a fost prejudiciată, or, prin ordonanța organului de urmărire penală din 05.07.2011, Compania de asigurări "Moldasig", a fost recunoscută în calitate de parte vătămată, act procesual ce nu a fost contestat de către participanții la prezentul proces penal, iar responsabil de gestionarea dosarului de daune, a fost desemnată Compania de asigurări "Moldasig" și, respectiv și de mijloacele financiare transferate în acest scop de compania de asigurare emitentă a poliției de asigurare.

Prin urmare, nu poate fi contestată calitatea de parte vătămată a Companiei de asigurări "Moldasig", deoarece în situația în care s-a constatat că accidentul rutier este unul înscenat, responsabil atât de gestionarea dosarului precum și de despăgubirea de asigurare achitată este Compania de asigurări "Moldasig" și această sumă nu mai poate fi pretinsă de la compania de asigurare emitentă a poliției de asigurare "Carte verde". Mai mult, inculpatul Găina D. a restituit personal suma achitată drept despăgubire de asigurare doar după ce a fost intentată prezenta cauză penală.

Cu referire la argumentul apărării precum că, pe epizodul în care Găină D. este învinuit împreună cu Taran I. și Mînzat V., în perioada instrumentării dosarului de daune la Compania de asigurări "Moldasig", Găină D. nu activa,

deoarece se afla în concediul parțial plătit pentru îngrijirea copilului, fapt confirmat prin extrasul din ordinele anexate la materialele dosarului. El nu ar fi avut acces la dosarul de daune și respectiv, semnătura lui lipsește, iar careva probe, ce ar demonstra vinovăția acestuia în infracțiunea imputată lipsesc, or, prin probe veridice, pertinente și utile a fost demonstrată pe deplin vina inculpatului Găină D. în comiterea infracțiunilor de escrocherie, așa cum a fost menționat mai sus.

5.5. În ce privește afirmațiile avocatul Ciobanu-Nițuleac Vl. în numele inculpatei Barbaroșie Eu., cu referire la încălcarea prevederilor legale referitoare la competența după materie, făcând referire la ordonanța privind stabilirea competenței din 06.07.2011, instanța de apel a menționat că, prin ordonanța din 11.07.2011 a prim-adjunctului Procurorului General, a fost retrasă din gestiunea Direcției de urmărire penală a MAI a Procuraturii Generale și a transmis cauza pentru investigare Procuraturii mun. Chișinău, iar prin ordonanța procurorului din 27.03.2012, s-a dispus conexarea cauzelor într-o singură procedură pentru o desfășurarea mai normală a urmăririi penale. Prin urmare, instanța de judecată în procesul examinării cauzei nu a stabilit careva încălcări în acest sens, fapt despre care a menționat inițial, că urmărire penală a fost pornită și derulată cu respectarea legislației în vigoare.

Instanța de apel a considerat ca fiind neîntemeiate și argumentele apelantului precum că, ordonanța din 05.07.2011, prin care Compania de asigurări "Moldasig", a fost recunoscută ca parte vătămată, a fost emisă contrar prevederilor art. 58 alin. (3) pct. 5), 6) Cod de procedură penală, or, aceasta nu a fost contestată în ordinea cuvenită de către participanții la proces.

În speță, într-adevăr despăgubirea de asigurare urma a fi achitată de compania de asigurare emitentă a poliției de asigurare "Carte verde", nerezident a RM, însă, responsabil de gestionarea dosarului de daune, a fost desemnată Compania de asigurări "Moldasig", respectiv și de mijloacele financiare transferate în acest scop de compania de asigurare emitentă a poliției de asigurare.

Astfel, potrivit declarațiilor reprezentantului părții vătămate la gestionarea dosarului de daune urmau a fi întreprinse nenumărate acțiuni cu implicarea angajaților companiei de asigurări, până la deciderea de a achita despăgubirea de asigurare, pentru acțiunile de intermediere întreprinse de Compania de asigurări "Moldasig", ultima beneficia de un comision sub formă de taxă în raport de 15% din suma despăgubirii de asigurare. Mai mult, pe primul epizod suma de 100 176 lei, transferată pe contul lui Barbaroșie Eu. a fost achitată din sursele financiare a Companiei de asigurări "Moldasig", nefiind primită suma despăgubirii de asigurare de la compania germană.

Prin urmare, nu poate fi contestată calitatea de parte vătămată a Companiei de asigurări "Moldasig", deoarece în situația în care s-a constatat că accidentul rutier este unul înscenat, responsabil atât de gestionarea dosarului precum și de despăgubirea de asigurare achitată este Compania de asigurări "Moldasig" și această sumă nu mai poate fi pretinsă de la compania de asigurare emitentă a poliței de asigurare "Carte verde". Mai mult, inculpatul Găina D. a restituit personal suma achitată drept despăgubire de asigurare doar după ce a fost intentată prezenta cauză penală.

Instanța de apel a apreciat critic versiunea inculpatei Barbaroșie Eu. precum că, nu a cunoscut în ce este implicată și acțiunile ei au fost efectuate doar în scop de a-l ajuta pe cunoscutul său, Găina D., or, pe numele ei a fost eliberată procură autentică, cu privire la gestiunea automobilului de model "Mercedes", despre care se cunoștea cert că, anterior a fost implicat într-un accident rutier și care la acel moment era deteriorat. Astfel, scopul perfectării procurii pe numele lui Barbaroșie Eu. a fost cel de a utiliza automobilul dat în documentarea cazului precum că, a fost implicat într-un accident virtual care, chipurile, a avut loc la 25.03.2009.

Prin urmare, argumentele inculpatei Barbaroșie Eu. precum că, a fost dusă în eroare se combat prin acțiunile acesteia, care fiind de profesie avocat și care este persoana indicată să respecte legea, a permis să fie perfectat un caz cu privire la accidentul rutier pe numele ei, a dat explicații cu conținut denaturat, mai mult a depus cerere cu privire la acordarea despăgubirii de asigurare prezentând pachetul de acte necesar în acest scop, a deschis cont pe numele său la "Banca de Economii". Prin folosirea acestor înscrisuri falsificate, a indus în eroare reprezentanții companiei de asigurări, care au transferat pe contul deschis pe numele ei suma de bani, cu titlu de despăgubire de asigurare acordată de Compania de asigurări "Moldasig".

Mai mult, nefiind de acord cu suma acordată drept despăgubire de asigurare, s-a adresat cu cerere de chemare în judecată, la Judecătoria Centru, mun. Chișinău, solicitând diferența dintre suma acordată și cea primită, precum și dobânzi și penalități. Nu în ultimul rând este de menționat că, această sumă a fost restituită companiei de asigurări de către inculpatul Găina D., fapt ce demonstrează înțelegerea prealabilă între ei și prin restituirea sumei de fapt se confirmă vinovăția.

5.6. Cu privire la apelul declarat de către avocatul Dudulica L. în numele inculpatului Pruneanu S., instanța de apel, având în vedere cele sus menționate a considerat ca fiind neîntemeiate argumentele apelantului precum că în speță ar lipsi temeiul real - fapta prejudiciabilă săvârșită și, respectiv, temeiul juridic (componenta infracțiunii, stipulată de legea penală), de tragere a inculpatului Pruneanu S. la răspunderea penală pentru infracțiunile incriminate, or, conform

practicii judiciare și teoriei dreptului penal escrocheria reprezintă acțiuni de dobândire ilicită a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune sau abuz de încredere.

Astfel, elementul material al componenței de escrocherie se realizează prin acțiuni de dobândire ilicită a bunurilor, fiind întregit cu alte două - înșelăciune sau abuz de încredere. Înșelăciunea întrunește în sine variante, metode și procedee, tehnici de operare a făptuitorului - denaturarea informației despre sine, dezinformarea victimei, utilizarea unor împrejurări, echipamente, documente fictive sau false, ascunderea unor informații, fapte. La calificarea faptei ca escrocherie este obligatorie stabilirea scopului principal/scopul de cupiditate.

La caz, instanța de apel a reținut că, prin acțiunile de înșelăciune a inculpaților și prezentarea documentelor false la Compania de asigurări "Moldasig", pe conturile "Băncii de Economii", au fost transferate sume de bani drept despăgubire de asigurare.

Latura subiectivă a escrocheriei se caracterizează prin intenție directă și prin scop de profit. Probatoriu administrat denotă faptul că inculpații au acționat în așa mod pentru a duce reprezentanții Companiei de asigurări "Moldasig" în eroare și pentru a-i convinge în faptul că totuși a avut loc accidente rutiere, cu cauzarea daunelor materiale. Pentru existența infracțiunii de escrocherie este necesar ca victima să fi fost indusă în eroare și să fi ajuns la o reprezentare greșită a unei situații sau împrejurări. În speță, suntem în prezența unei astfel de situații când reprezentanții Companiei de asigurări "Moldasig", erau ferm convinși de faptul că este un caz asigurat, care urmează a fi despăgubit.

Toate aceste acțiuni, întreprinse inclusiv și de către inculpatul Mînzat V. denotă *intenția* directă prin orice metodă de a dobândi ilicit bunurile altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere.

La fel constatarea *laturii obiective* a infracțiunii de escrocherie presupune și stabilirea legăturii de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă - dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere - și urmarea imediată, exprimată prin prejudiciile cauzate. Prin urmare, instanța de apel a considerat ca fiind demonstrată cu exactitate fapta prejudiciabilă săvârșită de către inculpatul Pruneanu S.

5.7. Instanța de apel a considerat ca fiind neîntemeiate și argumentele menționate în apelul declarat de către avocatul Chirtoacă T. în numele inculpatului Taran I., precum că, concluziile privitor la vinovăția acestuia ar fi contrare circumstanțelor de fapt constatate și la judecarea cauzei instanța a luat în considerație numai probele acuzării, care au fost incluse în rechizitoriu fără a fi aprecia la justa valoare, or, martorul Mihalcean Vl. a confirmat că, explicațiile la sediul poliției rutiere le-a expus din spusele colaboratorului poliției rutiere.

Conform materialului contravențional se atestă că, persoana vinovată și persoana păgubită au dat declarații similare care în rezultat au stabilit că, vinovat de producerea accidentului, care în realitate nu a avut loc este Mihalcean VI. Fără implicarea colaboratorului poliției rutiere în particular Taran I. documentarea acestui caz precum a fost expus este de nerealizat.

Totodată, potrivit declarațiilor martorului Talpă A. se confirmă că, de fapt cu ocolirea unității de gardă acest caz a fost documentat nemijlocit de către inspectorul Taran I. În cadrul cercetării judecătorești, nu s-a demonstrat că, partea păgubită și cea vinovată în comiterea accidentului rutier s-au prezentat împreună la sediul poliției rutiere și au anunțat despre producerea accidentului rutier, au dat explicații sau au prezentat automobilele pentru a fi examinate. Mai mult, inculpatul Taran I. în ședința de judecată a declarat că, abia la Procuratură l-a văzut pe Mînzat V. Necătând că, din materialele dosarului contravențional autovehiculul de model "BMW", a fost deteriorat esențial, acesta precum și automobilul condus de Mihalcean VI. nu au fost examinate, iar cazul cu privire la acest accident rutier nu a fost înregistrat în registru. Prin urmare susținerile inculpatului sunt lipsite de suport juridic.

Astfel, instanța de apel a conchis că examinarea cauzei a avut loc cu respectarea legislației în vigoare, instanța de fond și-a motivat soluția și nu a comis careva omisiuni, erori sau vicii fundamentale.

5.8. Cu referire la pedeapsa aplicată inculpaților Taran I. și Mînzat V., instanța de apel a menționat că, aceasta se încadrează în limita sancțiunii legii penale și este una echitabilă.

În ceea ce privește pedeapsa ce urmează a fi aplicată inculpaților Pruneanu S., Barbaroșie Eu. și pedeapsa definitivă lui Găină D., având în vedere reîncadrarea acțiunilor acestora, instanța de apel la individualizarea și stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpaților ținând cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal și anume: de gravitatea infracțiunii săvârșite; de motivul acesteia; de personalitatea celui vinovat; de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea; de condițiile de viață ale familiei acestuia, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, a conchis că, scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate în cauza penală dată în privința inculpaților, nu poate fi atinsă decât prin aplicarea pedepsei penale cu închisoarea.

Totodată, luând în considerație prevederile art. 72 alin. (4) alin. (6) Cod penal, instanța de apel a conchis că, inculpații Pruneanu S. și Găină D. urmează să-și ispășească pedeapsa în penitenciar de tip închis, iar Barbaroșie Eu. în penitenciar pentru femei.

6. Împotriva hotărârilor nominalizate declară recursuri ordinare avocații Buguța El., Țurcan A. și Dudulica L. în numele inculpatului Pruneanu S., avocații

Amihalachioaie Gh. și Trestianu D. în numele inculpatului Mînzat V., avocatul Istrate A. în numele inculpatei Barbaroșie Eu., avocatul Chirtoacă T. în numele inculpatului Taran I. și avocatul Coptu S. în numele inculpatului Găină D., care solicită:

6.1. *avocații Buguța El. și Țurcan A. în numele inculpatului Pruneanu S., invocând temei de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12), 13) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora în partea condamnării lui Pruneanu S. în baza art. 190 alin (4), 332 alin (1), 327 alin (1) Cod penal, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.*

În motivarea recursului declarat, recurenții invocă argumente similare celor indicate anterior în apelul declarat de către partea apărării, suplimentar menționând următoarele:

- în cererea de apel au fost invocate un șir de motive ignorate total de către instanță;

- decizia instanței de apel este una incompletă, deoarece nu oferă răspuns la toate motivele importante invocate în sprijinul apărării, iar nemotivarea unei hotărâri judecătorești încalcă dreptul părților la un proces echitabil;

- modalitatea de motivare a soluției denotă faptul că instanța de apel nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 414 Cod de procedură penală și art. 417 Cod penal, hotărârea instanței fiind motivată insuficient;

- instanța de apel avea obligația în mod precis și explicit, prin argumente relevante și suficiente, să dea un răspuns detaliat la fiecare motiv invocat în cererea de apel;

- instanța de fond ilegal a pus la baza sentinței unele probe care nu au fost cercetate în ședința de judecată, în particular procesul-verbal de confruntare dintre Găină D. și Pruneanu S. (f.d. 194-196, vol.I); declarațiile lui Găină D. date în cadrul urmăririi penale (f.d. 7,8, vol.II), declarațiile lui Barbaroșie Eu. date în cadrul urmăririi penale (f.d. 176-178, vol.II), declarațiile lui Pruneanu S. date în cadrul urmăririi penale; declarațiile date în cadrul confruntării dintre Pruneanu S. și Barbaroșie Eu., nefiind în fapt nici citite în ședința de judecată;

- instanța de apel a dispus condamnarea lui Pruneanu S. în baza unei ordonanțe de punere sub acuzație vădit nulă, astfel, la 07.07.2011 lui Pruneanu S. i-a fost recunoscută calitatea de bănuț în comiterea infracțiunii prevăzută la art. 190 alin. (5) Cod penal, în aceeași zi, prin ordonanță, i-a fost aplicată măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi localitatea pentru 30 zile. Organul de urmărire penală nu și-a îndeplinit prevederile art. 63 alin. (2) pct. 2), 63 alin. (3) Cod de procedură penală. Astfel, la 08.08.2011, calitatea lui Pruneanu S. de bănuț a încetat de drept. Învinuirea înaintată este ilegală, deoarece organul de urmărire penală nu a binevoit nici să-și justifice ilegalitatea comisă și nu au fost aduse probe sau argumente noi în favoarea învinuirii;

- conform stipulărilor pct. 14 a hotărârii Curții Constituționale nr. 26 din 23.11.2010 cu privire la excepția de neconstituționalitate a prevederilor alin. (6) art. 63 din Codul de procedură penală (Monitorul Oficial 235-240/27, 03.12.2010), *pentru a nu încălca dreptul persoanei de a nu fi urmărită sau judecată de mai multe ori pentru aceeași faptă, garantat de art.22 CPP, procurorul era în drept să reia urmărirea penală numai respectând prevederile art.287 CPP, care este o normă specială, în raport cu alin.(6) art.63 CPP, care este o normă generală. Astfel, în procedura de reluare a urmăririi penale art.287 CPP are prioritate. În acest caz, procurorul, deținând fapte noi ori recent descoperite sau depistând un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente care a afectat urmărirea penală, era obligat mai întâi să emită ordonanța de reluare a urmăririi penale și după aceea să înainteze învinuire;*

- procurorul avea obligațiunea legală de a emite ordonanța de scoatere de sub urmărire penală în privința bănuțului Pruneanu S.;

- este constatată aplicabilitatea prevederilor art. 63 Cod de procedură penală pentru infracțiunea în cauză și încetarea procesului penal pe capătul dat de învinuire și prin decizia Curții de Apel Chișinău din 05.11.2012, emisă pe cauza respectivă la examinarea recursului înaintat de către partea acuzării;

- prin decizia Curții de Apel Chișinău din 05.11.2012, instanța a considerat ca sentința de încetare a procesului penal pe acest caz, emisă anterior, este una întemeiată, însă a fost emisă cu încălcarea normelor procesual penale;

- în speță, atât instanța de fond, cât și instanța de apel au ignorat integral decizia Curții de Apel din 05.11.2012, în care s-a constatat că instanța de fond just a încetat procesul pe capătul de acuzare adus în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, rejudecarea fiind dispusă doar pentru Barbaroșie Eu. pe capătul de învinuire în baza art. 361 alin. (2) Cod penal;

- instanța de fond cea de apel urmau să țină cont de dispoziția art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală, astfel, ordonanța de punere sub învinuire a lui Pruneanu S. este lovită de nulitate;

- în speță au fost încălcate prevederile legale referitoare la competența după materie și calitate a persoanei, încălcare care, potrivit art. 251 Cod de procedură penală atrage nulitatea actelor procedurale;

- la materialele cauzei penale de învinuire a lui Pruneanu S. lipsește ordonanța privind stabilirea competenței organului de urmărire penală de către Procurorul General sau adjuncții săi;

- nici instanța de fond nici cea de apel nu au reținut că ordonanța Prim-adjunctului Procurorului General din 11.07.2011, a fost emisă în cadrul dosarului nr. 2011990083, de învinuire a lui Mînzat V., Taran I. și Găină D., la care ulterior a fost conexasă cauza penală nr. 2011028075, de învinuire a lui Pruneanu S. în cadrul examinării în instanța de fond;

- Curtea Supremă de Justiție în deciziile sale, pe cazuri similare, a reținut

prevederile art. 251 alin. (2), (3) Cod de procedură penală (*cauza nr.1ra-148/11 din 22.03.2011 de învinuire al lui Șeremet Gh.*);

- organul de urmărire penală și instanța de judecată în mod eronat au acceptat calitatea de victimă a Companiei de asigurări "Moldasig", în baza prevederilor art. 59 alin. (1) Cod de procedură penală;

- conform ordonanței de recunoaștere în calitate de reprezentant legal, în temeiul art. 75, 76, 77 Cod de procedură penală, în calitate de reprezentant a fost recunoscut Arcer V. în baza procurii prezentate, în care nu este indicat să fie reprezentant pe cauza penală;

- organul de urmărire penală a recunoscut în calitate de reprezentant legal pe juristul "Moldasig", fapt care contrazice prevederilor invocate în ordonanță;

- în calitate de parte vătămată, reprezentant legal și parte civilă a fost recunoscută persoana fizică și juridică a cărei nu i s-au cauzat prejudicii, or, prin ordinul nr. 016-03 din 13.01.2010, emis de companie s-a ordonat regularizarea daunei din numele și contul Companiei "Sparkassen Versicherung". Astfel, Compania de asigurări "Moldasig", este doar un intermediar în regularizarea daunelor;

- ordonanța de recunoaștere a calității de parte vătămată, este lovită de nulitate, or, la data indicată, Companiei de asigurări "Moldasig", nu i-a fost cauzat vreun careva prejudiciu. De facto, suma de 100 170,00 lei, a fost achitată ca despăgubire, nu din cont propriu, dar din contul companiei de asigurări care a perfectat "Cartea verde", pentru Gurușciuc Gh.;

- la 04.10.2011, prin ordonanța privind stabilirea competenței în cauza penală nr. 2011028114, s-a dispus ca urmărirea penală să fie efectuată de către procurorul Baraliuc D., însă, la 03.10.2011 (anterior datei indicate), procurorul a emis ordonanța de conexare a cauzelor, fără a avea cauza în exercitare și fiind incompetent de a efectua acțiuni de urmărire penală (f.d. 15, 16, vol.I);

- la 24.06.2011, ofițerul MAI, Bordian C., în raportul său cu propunerea de a intenta dosar penal, indică rezultatul raportului de expertiză din 29.06.2011, care a fost expediat de la expert la 30.06.2011, astfel, la 24.06.2011, Bordian C. face referire la un raport de constatare care de fapt nici nu a fost numit (f.d. 56, 58, 63, vol.I).

- cauza penală nr. 2011028075, a fost pornită la 05.07 2011, însă, în raportul procurorului Baraliuc D. din 12.08.2011, se indică că, la el în procedură se află cauza penală pornită la 09.03.2011, în context, rezultă că pe cazul dat a fost pornită de două ori urmărirea penală (f.d. 5, 12, vol.I);

- acțiunile inculpatului Pruneanu S. au fost legale și nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 190 Cod penal;

- instanța de apel nefondat și neîntemeiat a constatat că, circumstanțele de fapt reținute în sarcina condamnatului rezultă din totalitatea probelor acumulate

la cauză și a concluzionat că acestea se circumscriu încadrării juridice menționate și anume săvârșirea de către Pruneanu S. a infracțiunilor prevăzute la art. 190 alin (4), 332 alin (1), 327 alin (1) Cod penal;

- includerea în procesul-verbal a unor date care nu corespund realității nu face dovada probatorie că Pruneanu S. a cunoscut faptul că aceste date nu corespundeau adevărului;

- comiterea unor fapte "pretinse", a fi puse în sarcina lui Pruneanu S. nu pot fi catalogate ca participație simplă la infracțiunea de escrocherie, or, dobândirea bunurilor prin înșelăciune nu a fost confirmată și nici nu s-a pus în vedere ca fiind comisă de către Pruneanu S.;

- Pruneanu S. nu are vre-o careva implicație de autorat în ceea ce privește infracțiunea de escrocherie;

- acțiunile comise de către Pruneanu S. nu se încadrează nici în fapt și nici în drept în baza normei care prevede infracțiunea de escrocherie;

- de către partea acuzării nu s-a demonstrat presupusa înțelegere prealabilă dintre Pruneanu S., Barbaroșie Eu. și Găină D.;

- CtEDO a constatat că, deși denumirea, natura și scopul a două infracțiuni au fost diferite, a existat o încălcare a art. 4 din Protocolul 7, în măsura în care ambele decizii au fost bazate pe același comportament de către solicitant (*cauza Gradinger c. Austria din 23.10.1995, par. 55*).

- între norma prevăzută de art. 332 alin. (1) Cod penal și art. 327 alin. (1) Cod penal, nu poate exista un concurs ideal de infracțiuni, ci se identifică o concurență a normelor juridice penale;

- referitor la incriminarea art. 327 alin. (1) Cod penal, în raport cu fapta comisă de către Pruneanu S., se constată admiterea unei interpretări extensive defavorabile a legii penale în sensul indicării cumulative, pentru o singură faptă infracțională, a art. 327 alin. (1) Cod penal, alăturat art. 190 alin. (4) Cod penal și art. 332 Cod penal;

- în speță s-a admis o deviere materială de la principiul caracterului personal al răspunderii penale;

- vinovăția lui Pruneanu S. în comiterea întregită a infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod penal, nu a fost elucidată și probată;

- referitor la incriminarea infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal lui Pruneanu S., atât instanța de fond, cât și instanța de apel au admis o eroare gravă, punând în valoare o interpretare extensivă defavorabilă a normei prevăzute de art. 332 Cod penal, precum și o nerespectare a principiului caracterului personal al răspunderii penale;

- fapta și nu faptele, comisă de Pruneanu S. a fost strict în limitele atribuțiile de serviciu, iar această realitate fiind expres prevăzută de actele normative de referință;

- nu este probat în niciun mod faptul că Pruneanu Se. a procurat de la Ursu S. automobilului de marca/model "Mercedes C240", cu n/î RS AL 290, prin înțelegere prealabilă cu Barbaroșie Eu. și Găină D.;

- în fapt, inculpatul Pruneanu S. recunoaște că a întocmit materialele unui accident rutier fără a se deplasa la fața locului, fapt ce nu constituie infracțiune;

- la momentul comiterii infracțiunii de escrocherie, art. 126 Cod penal evalua proporțiile mari și deosebit de mari prin intermediul unor unități convenționale de amendă, făcându-se referire obligatorie, în cazul evaluării proporțiilor mari ori deosebit de mari în cazul escrocheriei;

- art. 7 CoEDO interzice în mod necondiționat aplicarea retroactivă a legii penale în cazul în care acesta este un dezavantaj acuzat.

6.2. *avocatul Dudulica L. în numele inculpatului Pruneanu S.*, invocând temei de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel în privința lui Pruneanu S., cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului declarat, recurentul invocă argumente similare celor indicate anterior în apel, suplimentar menționând următoarele:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

- nu sunt întrunite elementele infracțiunii incriminate inculpatului Pruneanu S.;

- de către instanțele de judecată s-a dat apreciere eronată circumstanțelor de fapt și, respectiv, interpretare juridică greșită;

- contrar prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, instanța nu a dat apreciere tuturor probelor;

- în cererea de apel s-a invocat un șir de motive ignorate total de către instanță;

- pentru ca fapta inculpatului de escrocherie să fie calificată ca ilegală trebuie să conțină elementele constitutive ale infracțiunii incriminate, dobândirea ilicită a bunurilor unei persoane este transmiterea benevolă de către victimă infractorului a unor bunuri sub influența înșelăciunii. În cazul dat transmiterea benevolă a banilor proprii de către Compania de asigurări "Moldasig", sub influența înșelăciunii inculpatului nu a avut loc. Pruneanu S. nu a primit și nu a pretins să primească nimic de la Compania de asigurări "Moldasig"; prin înșelăciune înțelegem ca element al escrocheriei ce se poate manifesta prin prezentarea unor date false sau prin ascunderea unor informații a căror anunțare era obligatorie. Datele false se pot referi atât la personalitatea infractorului sau a altor persoane, cât și la unele obiecte, fenomene. Actele de înșelăciune pot fi înfăptuite pe cale verbală, în scris ori folosind ambele căi simultan. Careva date false victimei de către Pruneanu S. nu i-au fost prezentate. Argumentele

enumerare demonstrează că nici nu există faptul infracțiunii;

- de către organul de urmărire penală și instanța de judecată eronat a fost acceptată calitatea de victimă a Companiei de asigurări "Moldasig";

- la materialele dosarului, lipsește o plângere depusă de către compania de asigurări germană. Dar, organul de urmărire penală a trecut sub tăcere aceste circumstanțe pentru justificarea înaintării unei învinuiri neîntemeiate;

- cât privește incriminarea comiterii de către Pruneanu S. a infracțiunilor prevăzute de art. 327 și 332 Cod penal, acesta și-a îndeplinit atribuțiile de serviciu în conformitate cu legea, vinovăția lui nefiind probată;

- referitor la infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (5) Cod penal, se constată nulitatea ordonanței de punere sub învinuire a lui Pruneanu S. din 04.10.2011 și tuturor actelor efectuate la etapa urmăririi penale pe cauza dată, cu încălcarea prevederilor Codului de procedură penală;

- organul de urmărire penală nu l-a scos pe Pruneanu S. de sub urmărire penală și nici nu i-a înaintat învinuirea în termenul stabilit de lege;

- situația invocată mai sus cade sub incidența pct. 14 al Hotărârii Curții Constituționale nr. 26 din 23.11.2010;

- de către partea apărării au fost respectate prevederile art. 251 Cod de procedură penală, fiind invocată încălcarea în termenul prevăzut de norma de drept invocată;

- argumentele invocate de către partea apărării nu au fost luate în considerație de către instanța de judecată și nu s-a expus nici acceptarea, nici respingerea acestora ;

- instanța de fond ilegal a pus la baza sentinței unele probe care nu au fost cercetate în ședința de judecată;

- relevante în speță sunt și aplicarea modificărilor la Codul penal, adoptate prin Legea nr. 207 din 29.07.2016, prin urmare, urmează a fi revăzută aprecierea proporțiilor prejudiciului cauzat la calificarea acțiunilor lui Pruneanu S.

6.3. *avocații Amihalachioaie Gh. și Trestianu D. în numele inculpatului Mînzat V., invocând temei de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor adoptate în partea condamnării lui Mînzat V. în baza art. 27, 190 alin. (5), 361 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal, din motivul lipsei în acțiunile acestuia a elementele constitutive ale infracțiunilor imputate, cu rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărâri prin care să fie dispus reîncadrarea acțiunilor inculpatului conform prevederilor art. 352¹ Cod penal, cu încetarea cauzei penale în temeiul art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal.*

În motivarea recursului declarat, recurenții invocă argumente similare celor indicate anterior în apel, suplimentar menționând următoarele:

- instanța de apel a evitat să se pronunțe asupra motivelor invocate în apel de către inculpatul Mînzat V.;

- inculpatul Mînzat V. niciodată nu a fost proprietarul autoturismului de marca/model "BMW 525d", cu n/î C VM 505 și nu avea careva drepturi de dispoziție asupra acestui automobil;

- inculpatul nu i-a eliberat lui Spinei V. și/sau Cojocari A. careva procuri aferente automobilului de marca/model "BMW 525d" cu n/î C VM 505;

- inculpatul niciodată nu a depus careva acte către Compania de asigurări "Moldasig", aferent automobilului de marca/model "BMW 525d" cu n/î C VM 505, cu solicitarea de a i se achita suma de 323 860 lei, ca urmare a despăgubiri în urma accidentului rutier și respectiv nu a pretins încasarea despăgubiri;

- inculpatul niciodată nu a fost beneficiarul despăgubirilor acordate de către Compania de asigurări "Moldasig";

- suma de 32 386 lei, nu constituie prejudiciul în proporții deosebit de mari, aceasta, fiind de fapt achitată în contul lui Spinei V. dar nu a lui Mînzat V.;

- inculpatul nu a cunoscut de valoarea prejudiciului și respectiv nu-i putea fi încredințată infracțiunea prevăzută de art. 27, 190 alin. (5) Cod penal;

- instanța de apel a evitat să se expună de ce Spinei V. și Mihalcean Vl. au statut de martori în acest dosar, iar declarațiile acestora sunt utile, pertinente, veridice și care în coroborare cu celelalte probe demonstrează pe deplin vina lui Mînzat V. în săvârșirea infracțiunilor imputate, în cazul în care declarațiile respective dictează altă soluție;

- instanța de apel a refuzat nemotivat audierea martorilor Spinei V., Mihalcean Vl. și Cojocari A. în pofida faptului că solicitarea dată a fost motivat înaintată de către Mînzat V. în instanță;

- nu este confirmată veridicitatea cererii de despăgubire a lui Mînzat V. și dacă a fost înregistrată la Biroul National al Asigurărilor de Autovehicule din RM. Admițând ipotetic că, cererea menționată este veridică, atunci, constatăm că instanțele de judecată nu s-au expus asupra pertinentei acesteia ca probă, or, după cum sa menționat, parte vătămată este recunoscută doar Compania de asigurări "Moldasig", Biroul Național al Asigurărilor de Autovehicule din RM, nu are nici un statut procesual în acest dosar penal. Mai mult ca atât, din partea acestora nu au fost invocate careva pretenții;

- la materialele cauzei penale sunt anexate un șir de acte (f.d. 192 ordonanța procurorului în Procuratura mun. Chișinău din 26.09.2011, privind anexarea documentelor la materialele procesului penal ca mijloc material de probă), care demonstrează, că în baza cererii lui Spinei V. a fost deschis dosarul de despăgubire a daunei și a materialului accidentului rutier prezentat la Compania de asigurări "Moldasig". Tot Spinei V. a și solicitat despăgubiri de asigurare fapt ce atestă repetat că, dosarul de despăgubire a daunei a fost deschis la cererea lui

Spinei V. și nu a lui Mînzat V. iar careva sume de la Compania de asigurări "Moldasig", ultimul nu a solicitat;

- la materialele cauzei nu există nici o probă care ar demonstra acțiunile directe a lui Mînzat V. cu privire la tentativa de însușire în proporții deosebit de mari prin escrocherie a bunurilor Companiei de asigurări "Moldasig";

- reieșind din declarațiile reprezentantului părții vătămate, rezultă că, conducerea Companiei de asigurări "Moldasig", a fost cunoscută cu fraudă, obiect al infracțiunii, însă intenționat a facilitat și a acordat avantaje nepermise de lege numai pentru ca să se consume infracțiunea, cu toate că, reieșind din procura eliberată de Cojocar A. lui Spinei V., ultimul nu a fost împuternicit cu asemenea drepturi, iar Compania de asigurări "Moldasig" cunoscând de acest fapt a demarat acțiuni în sensul efectuării transferului bancar;

- actele prezentate de Compania de asigurări "Moldasig", nu pot fi puse la baza unei hotărâri de condamnare, în cazul care ele fiind obținute prin facilitare și acordare de avantaje pentru a se comite infracțiunea, or, conform prevederilor art. 94 alin. (1) pct. 11) și 12) Cod de procedură penală, probele date nu pot fi admise ca probe și, prin urmare, se exclud din dosar;

- omisiunile sus descrise, denotă faptul, că apelul declarat de către inculpatul Mînzat V. a fost examinat superficial, fiindu-i astfel încălcat dreptul la un proces echitabil, exprimat prin încălcarea dreptului la apărare și dreptul de a fi auzit de instanța de judecată (art. 6§1 CoEDO);

- pe parcursul procesului penal s-a demonstrat cu certitudine, că în acțiunile inculpatului Mînzat V. lipsesc elementele infracțiunii încriminate, iar motivele indicate în învinuire au fost combătute integral;

- Mînzat V., nu a cunoscut despre faptul că a fost implicat într-o cauză dubioasă și cu ajutorul explicației sale depuse la SPR a CGP mun. Chișinău va fi săvârșită o infracțiune;

- nici capătul de acuzare incriminat lui Mînzat V. în baza art. 361 lit. b), d) Cod penal, nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii, fiind necesară reîncadrarea acțiunilor acestuia conform prevederilor art. 352¹ Cod penal, deoarece în speță, nu poate fi vorba de confecționarea de documente oficiale, or, acțiunile acestuia s-au limitat doar la darea de declarații (explicații) false la poliția rutieră și nicidecum nu a efectuat acțiuni de confecționare a documentelor oficiale;

- acțiunile lui Mînzat V. nu puteau fi încadrate în baza prevederilor art. 27, 190 alin. (5) Cod penal, dar în baza prevederilor art. 27, 190 alin. (2) Cod penal, or, din învinuirea formulată în rechizitoriu, nu rezultă această componentă de infracțiune;

- instanța de apel neîntemeiat a admis ordonanța din 28.06.2016, privind modificarea învinuirii aduse inculpatului în sensul completării, deoarece în

învinuirea formulată în rechizitoriu este un alt conținut și lipsește calificativul alin. (5) art. 190 Cod penal, deoarece suma prejudiciului material este 32 680 lei, pe când în noua învinuire regăsim suma de 323 860 lei, ceea ce confirmă modificarea învinuirii în sensul agravării, or, erorile materiale se corectează în altă mod. Astfel, atât prima instanță cât și instanța de apel au depășit limitele învinuirii formulate în rechizitoriu prin ce au fost încălcate prevederile art. 325, 326 Cod de procedură penală și respectiv, inculpatului i-a fost încălcat dreptul la apărare;

- principiul prezumției de nevinovăție tinde a proteja o persoană învinuită de săvârșirea unei fapte penale împotriva unui verdict de culpabilitate ce nu a fost stabilit în mod legal (*cauza CtEDO din 25.08.1987, în cauza Nolkenbockhoff vs. Germania*);

- dreptul la apărare cât și principiul legalității procesului penal este garantat prin diverse instrumente internaționale, art. 11 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 14 alin. (3) din Pactul Internațional cu privire la drepturile civile și politice, art. 6§3 CoEDO, cât și prin prevederile legale naționale; art. 26 din Constituție; art. 16, alin. (4), art. 17 alin. (1) și art. 64 alin. (2) lit. 1) din Codul de procedură penală.

6.4. *avocatul Istrate A. în numele inculpatei Barbaroșie Eu.*, invocând temei de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora în partea condamnării lui Barbăroșie Eu. în baza art. 27,190 alin. (4) Cod penal, cu pronunțarea unei noi hotărâre prin care să se dispună încetarea procesului penal în lipsa componentei de infracțiune precum și existența circumstanțelor care exclud urmărirea penală.

În motivarea recursului declarat, recurentul invocă argumente similare celor indicate anterior în apel, suplimentar menționând următoarele:

- constatarea instanțelor de judecată cu referire la acțiunile inculpatei Barbaroșie Eu. relatată în partea descriptivă a sentinței și preluată fără o analiză juridică amplă de către instanța de apel este una contradictorie și care contravine cu soluția dată de instanțele de judecată în partea rezolutivă a hotărârilor contestate;

- deși instanțele de judecată în partea descriptivă a hotărârilor adoptate constată că, Găină D., Pruneanu S. și Barbaroșie Eu., ca rezultat al acțiunilor sale criminale au intrat în posesia banilor, au împărțit banii între ei conform rolurilor stabilite, iar în partea dispozitivă a hotărârii de condamnare, Barbaroșie Eu. este recunoscută vinovată de comiterea tentativei de escrocherie, calificare care exclude însușirea a careva bani de către sus numita;

- condamnarea inculpatei Barbaroșie Eu. în baza art. 27, 190 alin. (4) Cod penal, nu are un suport legal și probant, iar instanța de apel examinând materialele cauzei și probele prezentate de părți nu le-a verificat și argumentat

juridic prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, în acest context nu s-au verificat sub aspectul veridicității și puterii probante a declarațiilor martorilor și părții vătămate, neelucidând-se contradicțiile declarațiilor acestora;

- instanța de apel a dispus condamnarea lui Barbăroșe Eu. în baza unei ordonanțe de punere sub învinuire vădit nulă, fapt prin care a înrăutățit situația juridică a acesteia, încălcându-i dreptul la apărare și la un proces echitabil prevăzut de art. 6 CoEDO;

- instanțele inferioare au pus la baza hotărârilor de condamnare probele descrise de procuror în rechizitoriu, reflectându-le *mot a mot* fără a le da o apreciere juridică și care nu sunt în coraport cu materialele cauzei și circumstanței faptei;

- instanța de apel urma să rețină că, în sensul prevederilor din art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și a jurisprudenței naționale, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel;

- la materialele cauzei penale de învinuire lui Barbaroșie Eu. lipsește ordonanța privind stabilirea competenței organului de urmărire penală de către Procurorul General sau adjuncții săi;

- instanța de fond și apel, nu au considerat încălcarea competenței, temei pentru încetarea procesului;

- organul de urmărire penală prin ordonanța sa din 06.07.2011, a dispus recunoașterea și audierea lui Barbaroșie Eu. în calitate de bănuțit, fiindu-i aplicată măsura preventivă de nepărăsire a localității (f.d. 174-180, vol.I), iar la 03.10.2011 sus numitei i-a fost înaintată învinuirea de comitere a infracțiunilor prevăzute de art. 190 și 361 Cod penal, astfel, încălcând flagrant prevederile art. 63 alin. (2) Cod de procedură penală;

- procurorul avea obligațiunea legală de a emite ordonanța de scoatere de sub urmărire penală în privința bănuțitei Barbaroșie Eu.;

- prin sentința Judecătorei Râșcani, mun. Chișinău din 29.05.2012, a fost admisă cererea înaintată de către inculpată și apărătorii acesteia în temeiul art. 313 Cod de procedură penală, fiind dispusă încetarea procesului penal în privința lui Barbaroșie Eu. pe motivul stabilirii încălcărilor procesuale care duc la nulitatea actelor procesuale emise de procuror;

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apel, limitându-se doar cu motivarea că, la materialele dosarului există ordonanța din 11.07.2011 a Prim-adjunctului Procurorului General, Pântea A. conform căreia cauza penală a fost retrasă din gestiunea Direcției de urmărire penală a MAI a Procuraturii Generale și a fost transmisă pentru investigare Procuraturii mun.

Chişinău;

- instanţa de apel a ignorat prevederile art. 414, 417, 419 Cod de procedură penală şi a jurisprudenţei naţionale;

- instanţele inferioare au ignorat decizia Colegiului penal al Curţii de Apel din 05.11.2012, în care s-a constatat că, instanţa de fond just a încetat procesul pe capătul de acuzare adus în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, rejudecarea fiind dispusă în privinţa lui Barbaroşie Eu., doar pe capătul de învinuire adus în baza art. 361 alin. (2) Cod penal;

- în cadrul cercetării judecătoreşti nu a fost stabilit că Compania de asigurări "Moldasig", ar fi suportat careva prejudicii materiale aduse prin acţiunile Barbaroşie Eu., or, din declaraţiile date în cadrul şedinţelor de judecată contabilul şef la Companiei de asigurări "Moldasig", Vacaru N. a susţinut că compania a recuperat prima de asigurare din mijloacele băneşti transferate de Compania germană "SPARKASSEN VERSICHERUNG", Compania de asigurări "Moldasig", careva sume băneşti proprii nu i-a achitat lui Barbaroşie Eu.;

- Compania de asigurări "Moldasig", nu a înaintat faţă de Barbaroşie Eu. careva acţiune civilă;

- în calitate de parte vătămată, reprezentant legal şi parte civilă a fost recunoscută persoana fizică, reprezentant al persoanei juridice cărei nu i-a fost cauzat prejudicii;

- Compania de asigurări "Moldasig", este doar un intermediar în regularizarea daunelor, fapt confirmat şi de colaboratorii Companiei audiaţi în proces;

- conform învinuirii imputate, Barbaroşie Eu. a fost condamnată pentru faptul că, anume ea a organizat săvârşirea infracţiunii prin înscenarea accidentului rutier, după care primind prima de asigurare a împărţit-o cu Găină D. şi Pruneanu S., conform rolurilor stabilite. Cele constatate de către instanţele inferioare contravin materialelor cauzei. În susţinerea poziţiei sale, Barbaroşie Eu. a invocat că, nu a cunoscut despre înscenarea accidentului, cunoştea doar despre falsificarea în actele accidentului, nu a avut careva scop de însuşire, nu a beneficiat de careva bani;

- instanţa de apel nu s-a expus asupra încălcării dreptului la apărare şi la un proces echitabil, admis de către instanţa de fond;

- instanţa de fond a purces la prelungirea examinării cauzei penale în lipsa inculpatei Barbaroşie Eu., care era internată în spital, fapt confirmat prin foaia de boală anexată la materialele dosarului;

- dreptul la apărare al inculpatei a fost încălcat şi prin respingerea de către instanţa de apel a cererii de audiere al martorului (expertului) Friptuleac R., cererea în acest sens fiind înaintată în instanţa de apel, în urmă modificării apelului lui Găină D. şi a declaraţiilor lui date suplimentar în instanţa de apel;

- în cadrul examinării apelului, în interesul inculpatului Găină D. a fost declarat apel suplimentar, la care a fost anexată și declarația lui Găină D., prin care el a declarat ceea ce ține de implicarea inculpatei Barbaroșie Eu. pe acest caz;

- instanța nu a supus analizei toate motivele invocate în apel, respectiv, au fost lăsate fără apreciere mai multe încălcări admise la instrumentarea cauzei penale;

- bănuitul Gurușciuc Gh. (vinovat de accidental rutier), a fost scos de sub urmărirea penală prin ordonanța procurorului din 02.09.2011 (f.d. 153, 154, vol.I);

- la prezentarea materialelor cauzei, părților le-au fost permise de a face copii. Conform materialelor cauzei prezentate părților, procesul-verbal de interogare al lui Gurușciuc Gh. nu era semnat de către acesta și nici de avocatul său. În instanța de judecată s-a constatat deja că procesul-verbal conține semnăturile lui Gurușciuc Gh. și apărătorului. Faptul dat este probat prin prezentarea în Curtea de Apel a copiei procesului-verbal fără semnături, precum și prin declarațiile lui Gurușciuc Gh., care a declarat că a fost o dată la procuror, fără avocat și a semnat ceva;

- cauza penală nr. 2011028075 a fost pornită la 05.07.2011, iar în raportul din 12.08.2011, procurorul a indicat că, în procedura sa se află cauza penală pornită la 09.03.2011, din ce rezultă că, pe cazul dat a fost pornită de două ori urmărirea penală (f.d 5, 12, vol.I), or, conform normelor legale o persoană poate fi urmărită penal doar o singură dată pentru aceeași faptă;

- în raportul procurorului Baraliuc D. din 03.10.2011, este indicat faptul că, Gurușciuc Gh. continuând intențiile criminale cu Barbaroșie Eu. au depus la compania de asigurări copia materialului accidentului rutier falsificat, ulterior se indică că numai de Barbaroșie Eu. a fost săvârșită infracțiunea prevăzută de art. 361 Cod penal și, acest raport a fost întocmit după scoaterea lui Gurușciuc Gh. de sub urmărirea penală (f.d. 12, 153-154, vol.I). Astfel spus, pentru acțiuni similare, Gurușciuc Gh. a fost considerat ca nefiind implicat într-o activitate infracțională, pe când Barbaroșie Eu. a fost condamnată pentru aceleași acțiuni;

- instanța de apel a ignorat să se expună și asupra faptului invocat de apărare ce ține de nulitatea ordonanței procurorului Baraliuc D. din 03.10.2011 privind conexarea dosarelor penale. La 04.10.2011 prin ordonanța privind stabilirea competenței pe cauza penală nr. 2011028114, s-a dispus ca urmărirea penală să fie efectuată de către procurorul Baraliuc D., pe când, la 03.10.2011 procurorul neavând cauza în gestiunea sa, emite anticipat ordonanța de conexare a cauzelor penale (f.d. 15, 16, vol.I).

6.5. *avocatul Chirtoacă T. în numele inculpatului Taran I., invocând temei de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora și pronunțarea unei hotărâri de achitare a inculpatul, din*

motivul lipsei în acțiunile acestuia a elementelor constitutive ale infracțiunilor imputate.

În motivarea recursului declarat, recurentul invocă argumente similare celor indicate anterior în apel, suplimentar menționând următoarele:

- instanțele inferioare au dat o apreciere incorectă probelor, fapt care a dus la calificare greșită a acțiunilor inculpatului Taran I.;

- instanțele inferioare nu au luat în considerație la ce a fost îndreptată intenția lui și faptele reale ale cauzei;

- la examinarea cauzei de către instanțele inferioare au fost reținute numai probele acuzării, care au fost incluse în rechizitoriu, fără a se aprecia la justa valoare forța probatorie și coroborarea lor cu circumstanțele de fapt constatate;

- instanța de fond și apel în concluziile sale privitor la constatarea vinovăției lui Taran I. n-au fost imparțiale, acordând nejustificat un credit de credibilitate laturii acuzării și neîntemeiat respingând argumentele avocatului acestuia;

- în asemenea context este de menționat că concluziile privitor la vinovăția lui Taran I. sunt contrare circumstanțelor de fapt constatate;

- de către instanță, contrar prevederilor art. 93, 95 și 96 Cod de procedură penală au fost admise ca probe copiile materialului contravențional întocmit de către Taran I. (f.d. 66-75, vol.III) și a dosarului de despăgubire pe 57 file, care nu sunt confirmate, legalizate corespunzător, iar argumentele apărării privind nulitatea acestora, au fost lăsată fără apreciere;

- în învinuirea lui Taran T. în baza art. 332 alin. (1) Cod penal, nu sunt formulate și indicate date concrete și importante a cărui act public s-a falsificat, iar instanța de judecată nu este în drept să-și întemeieze soluțiile pe presupuneri și dubii;

- instanța nu s-a expus și nu a dat o apreciere procesului-verbal întocmit lui Mihalcean VI. conform art. 242 alin. (2) CC^o, care nu a fost revizuit de către acuzare;

- instanța nu a dat o apreciere justă declarațiilor inculpatului Taran I., martorilor Dogaru I., Gorea V. și Postică VI.;

- Compania de asigurări "Moldasig", nu i s-a pricinuit nici un prejudiciu material și nu poate fi recunoscută ca parte vătămată. Totodată, nu a fost împuternicită legal ca să reprezinte interesele companiei de asigurare străine;

- nu a fost demonstrat faptul că inculpatul Taran I. s-ar fi cunoscut în prealabil cu Mînzat V. și intenția manifestată în scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane. Astfel, concluziile privitor la vinovăția inculpatului Taran I. sunt contrare circumstanțelor de fapt constatate;

- instanța de apel examinând apelul nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în cererea de apel înaintată de către parte apărării;

6.6. *avocatul Coptu S. în numele inculpatului Găină D.*, invocând temei de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie recunoscut culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 323 Cod penal, iar pe capătul de acuzare incriminat în baza art. 27, 190 (5) Cod penal, să fie dispusă achitarea acestuia din motivul lipsei elementelor infracțiunii.

În motivarea recursului declarat, recurentul invocă argumente similare celor indicate anterior în apel, suplimentar menționând următoarele:

- concluziile instanței de fond și de apel expuse în hotărârile judiciare contestate sânt lipsite de suport juridic și în privința inculpatului Găină D. este necesar de a pronunța o sentință de recunoaștere a lui culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 323 Cod penal și achitare pe celălalt episod (art. 27, 190 alin. (5) Cod penal);

- Compania de asigurări "Moldasig", a depus instanței de judecată o cerere, în care și-a expus poziția și convingerea sa că inculpatul Găină D. nu a fost și nu este implicat în comiterea acestui episod incriminat ca sustragere și a indicat motivele și concluziile sale în această adresare, de asemenea a fost prezentată și o tranzacție de împăcare;

- instanțele inferioare în mod incorect au apreciat critic declarațiile inculpatului Găină D., or, acestea coroborează cu celelalte mijloace de probă administrate în cadrul cercetării judecătorești, care în viziunea apărării demonstrează nevinovăția inculpatului și, aceste declarații nu constituie prin sine o eschivare de la răspunderea penală;

- în cadrul examinării cauzei penale s-a demonstrat cu certitudine faptul că inculpatul Găină D. nu a comis infracțiunea de excrocherie în proporții mari și tentativă de excrocherie în proporții deosebit de mari și în acțiunile lui lipsesc elementele infracțiunilor incriminate;

- poziția inculpatului Găină D. a fost confirmată în ședința de judecată prin declarațiile inculpaților Taran I., Mînzat V., Pruneanu S. și Barbaroșie Eu., precum și prin declarațiile unor martori audiați în această cauză penală;

- instanța de apel în concluziile sale expuse în decizia contestată a indicat pe scurt conținutul declarațiilor unor din aceste persoane audiate în calitate de inculpați și martori, însă, de asemenea incorect a concluzionat faptul că chipurile declarațiile acestora confirmă vinovăția inculpatului, deoarece acești martori au confirmat de fapt și de drept circumstanțele de fapt și de drept menționate de inculpat în sprijinul poziției;

- inculpatul Mînzat V. a menționat că, pe Găină D. nu l-a cunoscut și nu-l cunoaște și cu el careva discuții despre acest caz asigurat nu a avut;

- afirmația expusă în sentința contestată, precum că, *reprezentantul companiei*

de asigurare Toma V. a declarat în declarațiile sale faptul precum că inculpatul Găina D. a deschis și întocmit dosarul de daune, a luat toate actele necesare, inclusiv de la poliția frontieră, care erau false și a transferat dosarul la contabilitate pentru a fi achitată suma persoanei păgubite, este neîntemeiată și lipsită de suport, or, asemenea declarații reprezentantul părții vătămate nu a depus în ședința de judecată, precum și această pretinsă afirmație este lipsită de careva suport probatoriu, constituind o presupunere;

- instanțele inferioare urmau să dea o apreciere critică declarațiilor martorului Gurușciuc Gh., or, acestea conțin anumite neclarități și contradicții la anumite compartimente nu corespund și nu coroborează cu materialele și probatoriul cauzei;

- instanța de apel nu a oferit nici o explicație juridică în sprijinul respingerii argumentului invocat în cererea de apel cu referire la declarațiile martorului Gurușciuc Gh., de fapt instanța de apel numai prin o simplă frază cu conținut general a respins practic toate motivele invocate în apel;

- în ședința de judecată acuzatorul de stat a renunțat la martorii Cojocari A., Traciuc Al-ndr și Gurulea Iu., respectiv trimiterea părții acuzării și a instanței de judecată la declarațiile acestor persoane în calitate de martori ce nu au fost audiați în ședința de judecată nu este admisibilă. Cu referire la acest argument, instanța de apel nu s-a expus în decizia adoptată;

- instanțele inferioare în mod incorect au apreciat declarațiile martorilor Moțpan Iu., Gore V., Vieru M., Postică Vl. și Vacaru N., deoarece declarațiile acestora confirmă în viziunea apărării nevinovăția inculpatului, în special se confirmă circumstanțele de fapt invocate de el;

- în acțiunile inculpatului Găină D. lipsesc elementele infracțiunii incriminate - dobândirea ilegală prin abuz de încredere a bunurilor altei persoane în proporții mari și elementele tentativei de excrocherie în proporții deosebit de mari;

- inculpatul Găină D. nu avea cum să influențeze membrii comisiei să semneze dosarul de daune și să prezinte acest dosar spre achitare, de asemenea, inculpatul nu avea cum influența nici pe directorul general al companiei de asigurare să emită și să semneze acest ordin de acordare a despăgubirii. Faptul dat a fost confirmat în ședința de judecată prin declarațiile martorilor angajați, sau foști angajați ai acestei companii, depuse în cadrul ședinței de judecată;

- dosarul de daune privind epizodul cu automobilul de marca "Mercedes", a fost ridicat prin ordonanța procurorului Baraliuc D. din 05.07.2011 (f.d. 113) și prin procesul-verbal de ridicare din 05.07.2011 (fd. 114), adică până la data când s-a dispus a stabili competența în această cauză penală, nemijlocit Procuraturii mun. Chișinău și nu organului de urmărire penală a MAI;

- prin ordonanța din 05.07.2011, emisă de procurorul în Procuratura mun.

Chișinău, Baraliuc D. (f.d. 181), adică până la dispunerea stabilirii competenței Procuraturii mun. Chișinău, prin ordonanța din 06.07.2011, s-a dispus a recunoaște în calitate de parte civilă pe cet. Arcer V., care, ca persoană fizică nu a suferit nici un prejudiciu în acest caz, ci urma să fie recunoscută în calitate de parte civilă anume Compania de asigurare "Moldasig", ordonanță, care în viziunea apărării este nulă, reieșind din faptul că a fost emisă de o persoană neîmputernicită;

- instanța de fond nu a dat nici o apreciere și nu s-a expus nici într-un mod în sentința contestată în privința acordului de împăcare din 05.03.2014, încheiat între directorul general al Companiei de asigurări "Moldasig" și inculpatul Găină D., precum și scrisoarea acestei companii adresată Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău, din 05.03.2014;

- instanței de judecată au fost prezentate și copiile ordinelor emise de compania de asigurare cu privire la acordarea concediului pentru îngrijirea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani, din luna septembrie 2010 și ulterior până la vârsta de 6 ani, din luna septembrie 2013;

- nici unul din elementele participației nu există în acțiunile lui Găină D. în coraport cu Barbaroșie Eu. și Pruneanu S., precum și în coraport cu Taran I. și Mînzat V., deoarece nu a existat nici o înțelegere, nici o cooperare și nici o legătură subiectivă între ei și nu au fost săvârșite careva acțiuni comune îndreptate spre atingerea căruiva scop comun, care de fapt nici nu a existat;

- nu există nici un element de fapt al tentativei de excrocherie în acțiunile lui, deoarece el nu a săvârșit nici o acțiune intenționată îndreptată la sustragerea căreiva sume de bani de la compania de asigurare, al cărui angajat era la acel moment și nu a avut nici o înțelegere cu cineva la acest compartiment;

- în constatările sale în *cauza Suominen vs. Finlanda*, CtEDO a reiterat că *"o funcție a unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. Mai mult ca atât, o hotărâre motivată oferă părții posibilitatea să o conteste, precum și posibilitatea de a revedea decizia de către instanța de recurs. Doar prin adoptarea unei decizii motivate poate avea loc un control public al administrării justiției. Dreptul de a fi auzit, prin urmare, include nu doar posibilitatea de a aduce argumente instanței, dar de asemenea o obligație corespunzătoare a instanței de a arăta în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse"*;

- au fost încălcate prevederile art. 6 CoEDO, referitor la toate garanțiile unui proces echitabil, începând cu lisa exercitării eficiente a dreptului la apărare și terminând cu pronunțarea unei hotărâri total nemotivate;

- în speță sun aplicabile precedentele CtEDO: *cauzele Giuran vs. România din 21.06.2011; Vedernicova vs. Rusia, § 25 Hotărârea din 12.07.2007; Nichitin vs. Rusia, § 58 și 56; Bulut vs. Austria § 47, din 22.02.1996; Niderost-Hubert vs. Elveția, § 23, din 18.02.1997; Kress vs. Franța § 27, din 07.06.2001; Foucher v. France, 18.03.1997 § 34;*

Guveg c. Turciei, din 20.01.2009; Gofgen c. Germaniei emisă la 30.06.2008; Destrehem c. Franței, din 18.05.2004; Tierce și alții c. San Marino, din 25.07.2000; Ekbatani c. Suediei;

- nici unul din motivele invocate de partea apărării în apel privind încălcarea de către instanța de fond a dreptului la un proces echitabil la anumite compartimente invocate precum ar fi cele menționate mai sus, instanța nu le-a respins prin careva argumentare juridică consecventă;

- au fost încălcate prevederile art. 274 alin.(1) Cod de procedură penală, deoarece controlul și examinarea raportului ofițerului poliției înregistrat la 09.06.2011 în R-2, ca o sesizare despre comiterea unei infracțiuni, efectuate de organul de urmărire penală și procurorul, care a dispus pornirea urmăririi penale au fost superficiale și nu au fost întreprinse toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă a circumstanțelor de fapt și de drept menționate de acest colaborator de poliție în raportul său care nu corespund adevărului și conțin în el anumite acțiuni pretinse a fi ilegale, pe care cet. Găină D. nu le-au comis de fapt;

- ordonanța din 05.07.2011, emisă de procurorul, adjunctul Procurorului mun. Chișinău Lupu V. (f.d. 1) și ordonanța din 06.07.2011, privind stabilirea competenței (f.d. 2), au fost emise contrar competenței jurisdicționale a organelor de urmărire penală;

- ordonanțele de recunoaștere în calitate de bănuț și de punere sub învinuire a cet. Găină D. emise de procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Baraliuc D. sunt afectate de nulitate în temeiul art. 1, 7, 63 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală și contravin constatărilor decizia CSJ nr.1ra-357/08 din 25.04.2008;

- nu are o importanță deosebită faptul că inculpatul nu a invocat nulitatea acestui act procesual la sfârșitul urmăririi penale, deoarece acest lucru a fost invocat de către partea apărării în cadrul instanței de fond, care era obligată să examineze cauza penală sub toate aspectele, inclusiv și în privința încălcărilor procesuale admise de organele de urmărire penală;

- instanța de apel a preluat motivele părții acuzării și la motivarea soluției sale cu privire la vinovăția inculpatului Găină D. a acceptat concluziile procurorului din învinuire și a adoptat o soluție, doar în baza probelor indicate de procuror în învinuire, tratând toate motivele invocate de partea apărării în apelul depus și în pledoaria sa în instanța de apel ca nefondate, fără a evalua în concret motivele invocate în apel și fără a analiza probele care conduc la aflarea adevărului;

- în cazul când condamnatul în propriul recurs solicită casarea deciziei instanței de apel și a instanței de fond afectate de un viciu fundamental, cu rejudecarea cauzei penale și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să se

dispună achitarea inculpatului, instanța de recurs nu este în drept să dispună rejudecarea cauzei în favoarea părții acuzării în ordine de apel, or, în acest aspect, observăm că CtEDO în *cauza Cravcenca c. Moldova*, din 15.01.2008, a reiterat că deși nu este în, poziția de a analiza calitatea practicii judecătorești a instanțelor naționale, ea consideră că, deoarece retrimiteria cauzelor la rejudecare este în mod obișnuit dispusă ca rezultat a erorilor comise de instanțele ierarhic inferioare, repetarea unor asemenea retrimiteri în cadrul unuia și aceluiași proces dezvăluie o deficiență gravă a sistemului judecătoresc (*Wierciszewska c. Poloniei*, nr. 41431/98, §46, *hotărârea din 25.11.2003*, *Paolyulynets c. Ucrainei*, nr. 70767/01, §51, *hotărârea din 06.09.2005*).

6.7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursurilor ordinare declarate, menționând că, acestea urmează a fi declarate inadmisibile, ca fiind vădit neîntemeiate și lipsite de temeiuri legale.

7. Judecând recursurile ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că cele declarate de către avocații Amihalachioaie Gh. și Trestianu D. în numele inculpatului Mînzat V., de avocatul Chirtoacă T. în numele inculpatului Taran I. și de avocatul Coptu S. în numele inculpatului Găină D. urmează a fi respinse, ca inadmisibile, iar cele declarate de către avocații Buguța El., Țurcan A. și Dudulica L. în numele inculpatului Pruneanu S. și de avocatul Istrate A. în numele inculpatei Barbaroșie Eu. urmează a fi admise, din următoarele considerente.

7.1. *Cu referire la recursul ordinar declarat de către avocații Amihalachioaie Gh. și Trestianu D. în numele inculpatului Mînzat V.*

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Conform art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în baza temeiurilor stipulate în acest articol.

Potrivit conținutului recursului declarat, recurenții invocă ca temeiuri de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, totodată semnalând și pct. 15) a aceleiași norme procesual penale, care stipulează că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care: 6) *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; 8) nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă*

faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde; 12) faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită; 15) instanța de judecată internațională, prin hotărâre pe un alt caz, a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului care poate fi reparată și în această cauză.

Analizând aceste temeuri în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal lărgit constată că nici unul din ele nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat.

Astfel, se relevă că, respectând prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelurile declarate, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, fiind cercetate suplimentar probele administrate de instanța de fond, astfel ajungând la concluzia corectă enunțată în pct. 4. al prezentei decizii.

În sensul prevederilor art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel cuprinde temeurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului declarat de către inculpatul Mînzat V.

Ținând seama de aceste prevederi, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel a fost în drept și, de fapt, întemeiat a dispus menținerea sentinței prin care Mînzat V. a fost condamnat în baza art. 27, 190 alin. (5) Cod penal și recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, motivându-și detaliat și clar soluția adoptată.

Astfel, verificând procesul-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel și lecturând textul deciziei, rezultă că instanța ierarhic inferioară a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, și-a motivat soluția adoptată punând la baza acesteia probele administrate și verificate în cadrul ședinței instanței de apel, fapt care se confirmă prin procesul-verbal al ședințelor de judecată. Ținând cont de cele menționate Colegiul lărgit conchide că conținutul deciziei corespunde prevederilor legale sus menționate, fiind oferite răspunsuri la toate motivele invocate în apel.

Colegiul penal conchide că temeiul invocat de către recurenți și prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, cuprinzând și motivele pe care se întemeiază soluția adoptată.

Sub acest aspect, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar impune casarea deciziei adoptate.

Cu referire la critica recurențelor sub aspectul pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, instanța de recurs menționează că, acest temei pentru recurs este aplicabil atunci când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele infracțiunii.

Sub aspectul situației de "neîntrunire a elementelor infracțiunii", se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acestuia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

În esență, autorii recursului consideră că instanța de apel, care a menținut soluția primei instanțe în privința lui Mînzat V. a tras o concluzie greșită în partea respectivă, considerând că, în speță acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele constitutive ale *tentativei de escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune săvârșită de mai multe persoane în proporții deosebit de mari*, indicii art. 27, 190 alin. (5) Cod penal, iar pe episodul incriminat inculpatului în baza art. 361 lit. b), d) Cod penal, este necesară recalificarea acțiunilor acestuia conform prevederilor art. 352¹ Cod penal, adică, falsul în declarații, or, la materialele cauzei nu există nici o probă care ar demonstra acțiunile directe ale inculpatului cu privire la tentativa de însușire în proporții deosebit de mari, prin escrocherie a bunurilor Companiei de asigurări "Moldasig" și acțiunile acestuia s-au limitat doar la darea de declarații (explicații) false la poliția rutieră și, nicidecum nu a efectuat acțiuni de confecționare a documentelor oficiale.

Instanța de recurs susține că soluția instanței de apel este argumentată și corespunzătoare cumulului de probe administrate și nemijlocit verificate în ședințele de judecată în condițiile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală și, totodată, care au fost just apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, în baza cărora s-a stabilit cu certitudine că există faptele infracțiunilor incriminate inculpatului.

Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată detaliat și multiaspectual în textul deciziei instanței de apel, iar temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit, deoarece ele au fost obținute cu respectarea normelor de procedură penală, mai mult ca atât, nici partea apărării nu invocă ilegalitatea obținerii probelor pe parcursul procesului penal.

Astfel, afirmația recurențelor precum că, instanțele inferioare, au tras o concluzie greșită în ce privește condamnarea inculpatului în baza art. 27, 190 alin. (5) Cod penal, considerând că lipsesc probe certe ce ar confirma vinovăția acestuia, sunt combătute prin probele acumulate legal în cadrul urmăririi penale,

precum și administrate în cadrul cercetării judecătorești în instanța de fond și apel enumerate și descrise în *pct. 5. al prezentei decizii*.

Prin urmare, argumentele apărării, precum că Mînzat V. nu ar fi săvârșit infracțiunile imputate, contravin materialelor cauzei, deoarece, instanța de fond, ulterior cea de apel, corect au menționat că vinovăția inculpatului se dovedește prin probatoriul cauzei, care vine în contradicție cu cele relatate de inculpat în apărarea sa.

Instanța de recurs, conchide asupra legalității și temeiniciei concluziilor instanțelor inferioare, care au constatat existența faptei și vinovăției inculpatului Mînzat V. în comiterea infracțiunilor prevăzute în baza art. 27, 190 alin. (5), 361 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, fiind stabilite în cauză toate elementele constitutive ale *tentativei de escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune săvârșită de mai multe persoane în proporții deosebit de mari și confecționarea, deținerea și folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligațiuni, săvârșite de două sau mai multe persoane și soldate cu daune în proporții mari intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice*.

Colegiul penal constată că decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului inculpatului Mînzat V., precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

Afirmațiile avocaților, precum că instanța de apel incorect a apreciat probele cauzei punându-le la baza sentinței de condamnare, nu pot fi reținute ca temei de admitere a recursului, deoarece, ca probe, acestea sunt administrate cu respectarea procedurii penale, verificate și apreciate de instanța inferioară conform legislației în vigoare. Mai mult că, critica referitor la procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei și care deja a fost efectuată de instanța de apel.

Prin urmare, instanța de recurs va respinge ca fiind neîntemeiate alegațiile recurenților precum că, inculpatul Mînzat V. niciodată nu a fost proprietarul automobilului de marca/model "BMW 525d", n/î C VM 505 și nu avea careva drepturi de dispoziție asupra acestuia și niciodată nu ar fi depus careva acte către Compania de asigurări "Moldasig", aferente automobilului menționat, cu solicitarea de a i se achita suma de 323 860 lei, ca urmare a despăgubirii în urma accidentului rutier, or, analizând probatoriul cauzei deferite, Colegiul lărgit reține că, conform certificatului de înmatriculare, proprietar al automobilului de marca/model "BMW 525d", n/î C VM 505, este Cojocari A., dar de fapt a aparținut lui Spinei V., iar în cadrul cercetării judecătorești, inclusiv a dosarului penal intentat pe faptul incendierii automobilului în care inculpatul Mînzat V. a

fost recunoscut parte vătămată, a fost stabilit că, acesta posedă și gestionează acest automobil.

Mai mult, în cadrul audierilor atât la faza judecării cauzei penale cât și în cursul urmăririi penale inculpatul Mînzat V. nu a negat faptul că, în urma înțelegerii cu martorul Spinei V. a procurat automobilul de la ultimul, însă nu a achitat prețul integral. În rezultat, nici martorul Spinei V. nu era proprietarul automobilului conform actelor de înmatriculare a acestuia. Totodată, potrivit conținutului procesului-verbal cu privire la contravenție intentat împotriva lui Mihalcean VI. pe semnele prevăzute de art. 242 alin. (2) Cod contravențional, precum și schema accidentului rutier, este și semnătura inculpatului Mînzat V. (f.d. 66, 75 vol.I). După perfectarea dosarului contravențional inculpatul Mînzat V. a fost acel ce a depus cerere cu privire la acordarea despăgubirii de asigurare la Biroul Național al Asiguratorilor în temeiul că, șoferul vinovat în producerea accidentului deținea polița "Cartea verde", emisă de o companie de asigurare străină (f.d. 60,61, vol.I) și doar după ce a fost desemnată compania de asigurarea autohtonă care urma să documenteze cazul cu privire la acordarea despăgubirii, a fost eliberată procură pe numele lui Spinei V. de a primi de la compania de asigurare despăgubirea de asigurare.

Colegiul lărgit va respinge ca fiind neîntemeiată și afirmația apărării precum că, instanța de apel a refuzat nemotivat audierea martorilor Spinei V., Mihalcean VI. și Cojocari A., or, analizând conținutul procesului-verbal al ședințelor de judecată în instanța de apel, Colegiul reține că, în cadrul ședinței din 05.04.2017, de către avocatul inculpatului, Mînzat V. a fost solicitată citarea și audierea martorilor Cojocari A. și Spinei V., însă, fără a se invoca careva motive plauzibile în acest sens (f.d. 4, vol.VIII), iar prin încheierea instanței inclusă în conținutul procesului-verbal al ședinței, demersul înaintat a fost respins (f.d. 5, vol.VIII), or, martorul Spinei V. a fost audiat în prima instanță, iar Cojocari A. nu cunoaște circumstanțele comiterii infracțiunilor.

Cât privește alegațiile recurențelor cu referire la modificarea învinuirii aduse inculpatului Mînzat V. în sensul agravării, Colegiul lărgit reține că, această modificare a învinuirii nu poate fi apreciată drept o agravare a situației inculpatului, mai clar spus, aceasta este o concretizare a învinuirii prin corectarea unei erori materiale strecurate în ordonanța de punere sub învinuire a lui Mînzat V. și în rechizitoriu, privind prejudiciul material cauzat. Or, în ordonanța de pornire a urmăririi penale din 28.03.2011, este indicat prejudiciul material cauzat în sumă de 323 860,00 lei, iar în ordonanța de punere sub învinuire a lui Mînzat V. din 25.04.2012 și rechizitoriu, cu toate că în urma unei erori materiale se invoca suma de 32 386 lei, acțiunile lui Mînzat V. se încadrează în baza art. 27, 190 alin. (5) Cod penal, fiind menționat că prejudiciul cauzat constituie proporții deosebit de mari.

Suma de 323 860,00 lei, este menționată în mai multe materiale a prezentei cauze: - *acordul privind plata despăgubirilor de asigurare (f.d. 24, vol.I)*; - *Concluzia actului de cercetare (f.d. 27-29, vol.I)*; *cererea de despăgubire adresată Biroului național al asigurărilor de autovehicule din RM, semnată de către Mînzat V. (f.d. 60, 61, vol.I)*; - *devizul (calcul) sumei de despăgubire pentru automobilul avariat (f.d. 134, vol.I)*; - *plângerea adresată Biroului național al asigurărilor de autovehicule din RM (f.d. 139, vol.I)*.

Cu referire la temeiul prevăzut de pct. 12) alin. (1) a art. 427 Cod de procedură penală, invocat în recurs, Colegiul penal, consideră neîntemeiate argumentele apărării precum că, faptele inculpatului pe episodul incriminat în baza art. 361 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, urmează a fi reîncadrate conform prevederilor art. 352¹ Cod penal, adică, *declarația necorespunzătoare adevărului, făcută unui organ competent în vederea producerii unor consecințe juridice, pentru sine sau pentru o terță persoană, atunci când, potrivit legii sau împrejurărilor, declarația servește pentru producerea acestor consecințe*, deoarece acțiunile ultimului s-au limitat doar la darea de declarații (explicații) false la poliția rutieră și nicidecum nu a efectuat acțiuni de confecționare a documentelor oficiale, or, reieșind din probele acumulate a fost constatat că, inculpatul Mînzat V. a depus nu numai explicații false dar a coparticipat împreună cu inculpatul Taran I. la întocmirea dosarului contravențional (procesul-verbal cu privire la contravenție, schema accidentului rutier etc.), acte care cad sub categoria actelor oficiale prin prisma art. 361 Cod penal, iar probatoriul administrat a făcut dovada că, acesta a folosit aceste acte oficiale false care i-a conferit dreptul de a primi despăgubirea de asigurare, fiind dovedită pe deplin vina inculpatului.

Reieșind din argumentele sus-menționate, Colegiul lărgit conchide că în speța dată nu se constată eroarea de drept prevăzută de pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Prin urmare, Colegiul lărgit susține concluzia privind temeinicia acuzării referitoare la prezența în acțiunile inculpatului Mînzat V. a elementelor constitutive ale infracțiunilor imputate, faptele acestuia corect fiind *încadrate* în prevederile art. 27, 190 alin. (5), 361 alin. (2) lit. b), d) Cod penal. Prezența în acțiunile inculpatului atât a elementelor care caracterizează *latura obiectivă* a infracțiunilor imputate, cât și a celor care caracterizează *latura subiectivă* ale acestor infracțiuni, au fost demonstrate prin probele enumerate și descrise în *pct. 5. al prezentei decizii*, acumulate la faza urmăririi penale și examinate în cadrul ședințelor instanțelor de fond.

Astfel, Colegiul penal apreciază că, decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor art. 6§1 CoEDO.

Instanța de apel corect a constatat că, în acțiunile inculpatului Mînzat V. sunt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunilor incriminate, inclusiv și *latura obiectivă*, argumente pe care instanța de recurs le acceptă și pentru a evita repetări inutile le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența și practica CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în *cauza Albert vs. România din 16.02.2010*, statuează că art. 6§1 CoEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs. Olanda, 19.04.1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Colegiul penal reiterează, că printre garanțiile unui proces echitabil, reglementat de art. 6 CoEDO, se enumeră și faptul că orice persoană trebuie să fie judecată în mod echitabil de un tribunal independent și imparțial, ceea ce a fost realizat și în prezenta cauză, fiind respectate drepturile inculpatului garantate atât de Constituția RM, CtEDO, cât și de Codul de procedură penală.

Astfel, Colegiul penal apreciază că, instanța de apel a făcut o analiză amplă a probelor acumulate în cauză, acestea primind apreciere la justa lor valoare, concluziile instanței de apel rezultă din materialul factologic acumulat în cauză.

În cât privește invocarea în speță a precedentelor CtEDO, Colegiul penala conchide acestea nu sunt relevante cauzei, deoarece au avut ca obiect de discuție alte circumstanțe decât cele existente în prezenta cauză. Astfel, prevederile art. 6§1 și §3 CoEDO, în speță nu sunt aplicabile.

Față de cele ce preced, Colegiul penal amintește că aceste motive au fost obiectul judecării în instanța de apel, iar materialul probator al cauzei penale dovedește legalitatea temeiurilor de fapt și de drept, care au dus la pronunțarea hotărârii de condamnare a inculpatului în baza învinuirii înaintate.

Din atare considerente, Colegiul penal menționează că, în cauza deferită judecării, nu au fost admise careva erori de către instanța de apel, iar alegațiile recurenților sub acest aspect sunt vădit nefondate, neavând nici un suport probator.

Pe cale de consecință, se reiterează că decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală, argumentată și întemeiată.

În virtutea considerentelor expuse constatând că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de apel în privința inculpatului Mînzat V., nefiind identificată de instanța de recurs prezența erorilor judiciare prevăzute de pct. 6), 8), 12) și 15) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal consideră ca fiind

neîntemeiate criticele formulate sub acest aspect de către titularii cererii de recurs.

7.2. Cu referire la recursul ordinar declarat de către avocatul Coptu S. în numele inculpatului Găină D.

Potrivit conținutului recursului declarat, recurentul invocă ca temeiuri de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, totodată semnalând și pct. 15) a aceleiași norme procesual penale.

Raportând temeiurile invocate de autorul recursului la situația în cauză, Colegiul lărgit constată că acestea nu sânt aplicabile din punct de vedere al prezentei erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârilor contestate.

Colegiul penal menționează că, recurentul în mare parte critică decizia instanței de apel sub aspectul aprecierii probelor de către aceasta, indicând că instanța de judecată eronat și greșit a apreciat ansamblul de probe administrate.

În acest context, Colegiul penal reține că art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede o listă exhaustivă de temeiuri pentru recurs, a cărei analiză denotă faptul că chestiunile privind aprecierea probelor nu sunt reflectate în conținutul acestui articol, astfel neconstituind un temei pentru recurs separat. În acest sens, este necesar de a reitera că potrivit art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.*

Totodată, Colegiul penal statuează că critica aprecierii probelor, care la caz comportă o solicitare de reapreciere a acestora, nu poate fi supusă analizei la etapa examinării cauzei în ordine de recurs ordinar, deoarece instanța de recurs este abilitată de a se pronunța asupra chestiunilor de drept, care constituie erori cu caracter procedural sau material, iar aprecierea probelor constituie o chestiune de fapt, ce ține de judecarea fondului cauzei, judecare care nu se înfăptuiește de către instanța de recurs. În contextul dat, Colegiul penal reiterează că instanța de recurs verifică legalitatea și temeinicia hotărârilor judecătorești atacate, exclusiv prin prisma prezenței sau absenței temeiurilor pentru recurs, prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Din considerentele expuse, Colegiul penal va respinge argumentele recurentului în partea dată, ca fiind *de jure* inadmisibile. În același context, Colegiul penal lărgit atestă că persistența în cauză a anumitor temeiuri pentru recurs, invocate de către avocatul Coptu S., argumentată prin prisma problemei aprecierii probelor de către instanța de apel, care după cum anterior s-a menționat este inadmisibilă.

Deci, Colegiul penal nu va examina criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci va verifica, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea soluției de condamnare a inculpatului Găină D.

În acest sens, Colegiul atestă că, prima instanță, conform prevederilor art. 314 Cod de procedură penală, judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat inculpații, martorii și, ținând seama de prevederile art. 27 Cod de procedură penală, le-a apreciat obiectiv, care au format convingerea instanței că vinovăția inculpatului Găină D. în comiterea infracțiunilor imputate a fost demonstrată.

Astfel, se relevă că, respectând prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul declarat de către partea apărării, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, fiind cercetate suplimentar probele administrate de instanța de fond, astfel ajungând la concluzia corectă enunțată în *pct. 4. al prezentei decizii*.

În sensul prevederilor art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea din alte motive a apelului declarat de către avocatul inculpatului Găină D., casarea parțială a sentinței și pronunțării unei noi hotărâri.

Ținând seama de aceste prevederi, Colegiul penal lărgit constată că, instanța de apel a fost în drept și, de fapt, întemeiat a dispus casarea parțială a sentinței în partea condamnării lui Găină D. în baza art. 190 alin. (5) Cod penal și numirii pedepsei definitive, expunându-se argumentat din motivul cărei erori de drept urmează a fi casată soluția primei instanțe în partea respectivă, iar în continuare verificând minuțios toate probele administrate a ajuns la concluzia menținerii sentinței în partea condamnării inculpatului în baza art. 27, 190 alin. (5) Cod penal, motivându-și detaliat și clar soluția adoptată.

Colegiul penal conchide că temeiul invocat de către avocat și prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, cuprinzând și motivele pe care se întemeiază soluția adoptată.

Cu referire la critica recurentului sub aspectul pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, instanța de recurs reiterează că, acest temei pentru recurs este aplicabil atunci când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele infracțiunii.

Astfel, autorul recursului consideră că instanța de apel, care a menținut sentința în latura penală, a tras o concluzie greșită în partea condamnării lui Găină D. în baza art. 27, 190 alin. (5) Cod penal, considerând că, lipsesc probe certe ce ar confirma vinovăția acestuia în săvârșirea *tentativei de escrocheriei în proporții deosebit de mari* și nu sunt întrunite elementele constitutive ale acestei infracțiuni.

Instanța de recurs susține că soluția instanței de apel este argumentată și corespunzătoare cumulului de probe administrate și nemijlocit verificate în ședințele de judecată în condițiile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, astfel, afirmațiile apărării sunt combătute prin probele acumulate legal în cadrul urmăririi penale, precum și administrate în cadrul cercetării judecătorești în instanța de fond și apel *enumerate și descrise în pct. 5. al prezentei decizii*, care în ansamblu, cu certitudine dovedesc vinovăția lui Găină D. în comiterea infracțiunilor imputate.

Or, inculpatul Găină D. a organizat înscenarea a două accidente și folosindu-se de faptul că activa în cadrul Companiei de Asigurări "Moldasig", în funcția de șef al secției juridice, nemijlocit coordonator al dosarelor de daune, verifica corectitudinea de acte prezentate, astfel, fiind cunoscut cu modalitatea de gestionare și de acordare a despăgubirilor de asigurare în cazul în care sunt implicate companiile de asigurare străine, înțelegerile de cartel cu privire la companiile intermediare de a gestiona aceste dosare, foarte bine cunoaște circumstanțele interioare de restituire a prejudiciului cauzat în rezultatul a astfel de accidente rutiere, precum și faptul că, companiile de asigurare naționale au profit din gestionarea acestora.

Prin urmare, Colegiul lărgit, va respinge ca fiind vădit neîntemeiate argumentele recurentului precum că, în acțiunile inculpatului Găină D. nu există elementele participației la săvârșirea infracțiunilor de escrocherie în coraport cu inculpații Barbaroșie Eu., Pruneanu S., Taran I. și Mînzat V., deoarece nu a existat nici o înțelegere, nici o cooperare și nici o legătură subiectivă între ei și nu au fost săvârșite careva acțiuni comune îndreptate spre atingerea scopului infracțional comun, or, infracțiunile în ambele episoade au fost comise în aceeași perioadă august - septembrie 2009, cu diferența de o lună, după același scenariu, aceeași persoană, angajată a Companiei de asigurări "Moldasig" - Găină D., circumstanță ce în plus confirmă vinovăția acestora și înțelegerea prealabilă la comiterea infracțiunilor.

Astfel, acțiunile inculpaților probează că, prin înțelegere prealabilă prin coparticipare au avut drept scop însușirea prin înșelăciune a bunurilor ce aparțin altei persoane.

Din considerentele enunțate, Colegiul penal va respinge ca fiind vădit neîntemeiate și argumentele recurentului cu referire la recalificarea acțiunilor

inculpatului Găină D. pe episodul incriminat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, conform prevederilor art. 323 Cod penal, or, probatoriul cauzei demonstrează pe deplin vina inculpatului în comiterea infracțiunii de escrocherie, așa cum a fost menționat mai sus.

Colegiul lărgit remarcă că, argumentele recurentului precum că, în acțiunile inculpatului Găină D. lipsesc elementele constitutive ale infracțiunilor imputate, la caz lipsesc probe ce ar confirma săvârșirea infracțiunilor incriminate de către inculpat, au fost invocate și-n recursul declarat în numele inculpatului Mînzat V., asupra cărora Colegiul penal s-a expus în *pct. 7.1. al prezentei decizii* și care sînt valabile și în privința inculpatului Găină D.

În atare situație, versiunea apărării nu are acoperire probatorie, care se combate complet prin împrejurările stabilite și probele administrate în cauză, astfel fiind apreciată ca o tentativă de a evita răspunderea penală pentru faptele săvârșită de către inculpat.

Cât pricește alegațiile recurentului cu referire la legalitatea efectuării în speță a acțiunilor de urmărire penală, Colegiul penal conchide că, prin ordonanța din 11.07.2011, a prim-adjunctului Procurorului General, Pânteia A. a fost retrasă din gestiunea Direcției de urmărire penală a MAI a Procuraturii Generale și a transmis cauza pentru investigare Procuraturii mun. Chișinău, iar prin ordonanța procurorului din 27.03.2012, s-a dispus conexarea cauzelor într-o singură procedură pentru o desfășurarea mai normală a urmăririi penale, acte care de altfel necontestate în ordinea stabilită de legislația procesuală penală. Prin urmare instanța de judecată în procesul examinării cauzei nu a stabilit careva încălcări în acest sens, fapt de care a menționat inițial că, urmărirea penală a fost pornită și derulată cu respectarea legislației în vigoare.

În continuare instanța de recurs constată că, în speță nu și-a găsit confirmare nici temeiul de drept prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 15) Cod de procedură penală, semnalat de către recurent, deoarece precedentele CtEDO la care face referire recurentul nu sunt relevante cauzei, or, acestea au avut ca obiect de discuție alte circumstanțe decât cele existente în prezenta cauză. Astfel, prevederile art. 6§1 și §3 CoEDO, în speță nu sunt aplicabile.

În același context, Colegiul penal constată că, avocatul Coptu S. în recursul declarat face trimitere la mai multe puncte și sintagme din decizia instanței de apel și din literatura de specialitate, precum și la mai multe precedente CtEDO, însă, nu le raliază la propriile solicitări și pretenții în raport cu decizia atacată, în particular fiind omise desfășurarea acestor raportări prin prisma unui temei de recurs valabil, ceea ce impune Colegiului penal de a fi în imposibilitate să le rețină ca fiind relevante.

Adițional, Colegiul penal amintește că aceste motive au fost obiectul judecării în instanța de apel, iar materialul probator al cauzei penale dovedește

legalitatea temeiurilor de fapt și de drept, care au dus la pronunțarea hotărârii de condamnare a inculpatului Găină D. în baza învinuirii înaintate.

Astfel, Colegiul penal apreciază și reiterează că, decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6§1 CoEDO.

Or, modul în care se aplică obligația de a motiva hotărârile judecătorești poate varia în funcție de natura acestora și trebuie apreciat în lumina circumstanțelor cauzei (*Hiro Balani vs. Spania, din 09.12.1994*).

Rezumând cele menționate mai sus, Colegiul relevă că în prezenta speță instanțele de fond nu au comis careva erori de drept prevăzute ca temeiuri pentru recurs la pct. 6), 8), 12), 15) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

7.3. Cu referire la recursul ordinar declarat de către avocatul Chirtoacă T. în numele inculpatului Taran I.

Autorul își întemeiază recursul său în baza pct. 6), 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, totodată semnalând și pct. 12) a aceleiași norme procesual penale.

Raportând temeiurile invocate de autorul recursului la situația în cauză, Colegiul penal constată că acestea la fel nu sânt aplicabile din punct de vedere al prezentei erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării în această parte a sentinței și deciziei instanței de apel.

Potrivit conținutului recursului declarat, recurentul critică modalitatea de apreciere a probelor, astfel în acest sens Colegiul penal reiterează, că instanța de apel a verificat și apreciat probele în conformitate cu prevederile art. 100 alin. (4), 101 Cod de procedură penală, a stabilit toate aspectele de fapt și de drept, astfel corect ajungând la concluzia cu privire la vinovăția inculpatului Taran I. în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 332 alin. (1), 327 alin. (1) și 27, 190 (5) Cod penal.

Astfel, verificând procesele-verbale ale ședințelor de judecată a instanței de apel și lecturând textul deciziei, rezultă că instanța ierarhic inferioară a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, și-a motivat soluția adoptată punând la baza acesteia probe administrate și verificate în cadrul ședinței instanței de apel, fapt care se confirmă prin procesul-verbal al ședințelor de judecată. Ținând cont de cele menționate Colegiul lărgit conchide că conținutul deciziei corespunde prevederilor legale sus menționate fiind oferite răspunsuri la toate motivele invocate în apel.

Sub acest aspect, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar impune casarea deciziei adoptate.

Instanța de recurs remarcă, că criticile formulate de recurent, au format

obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel, cărora instanța le-a dat o motivare clară și argumentată *expusă în pct. 5. al prezentei decizii*, soluție, care este susținută și de instanța de recurs și a cărei reluare nu se mai impune (*cauza CtEDO, Rebait și alții c. Franței, din 25.02.1995, nr. 26564/1995*).

Totodată, nerecunoașterea vinovăției de către inculpat nu echivalează cu achitarea acestuia, de vreme ce probele pertinente și concludente, analizate în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunilor imputate.

Prin urmare argumentele recurentului precum că, în acțiunile inculpatului lipsesc elementele constitutive ale infracțiunilor imputate, la caz lipsesc probe ce ar confirma săvârșirea infracțiunilor incriminate de către inculpat, instanța de apel a interpretat eronat declarațiile părților vătămate, au fost invocate și-n recursurile menționate supra, asupra cărora Colegiul penal s-a expus în *pct. 7.1. și 7.2. al prezentei decizii* și care sânt valabile și în privința inculpatului Taran I.

Alegațiile recurentului precum că acuzarea nu a prezentat probe în confirmarea învinuirii înaintate, iar condamnarea lui Taran I. este bazată pe presupuneri urmează a fi respinse, or, la baza hotărârilor de condamnare instanțele de fond au pus declarațiile martorul Mihalcean Vl., care a confirmat că, explicațiile la sediul poliției rutiere le-a expus din spusele colaboratorului poliției rutiere. Conform materialului contravențional se atestă că, persoana vinovată și persoana păgubită au dat declarații similare care în rezultat au stabilit că, vinovat de producerea accidentului, care în realitate nu a avut loc este Mihalcean Vl. Fără implicarea colaboratorului poliției rutiere în particular Taran I., documentarea acestui caz, precum a fost expus este de nerealizat

La fel, potrivit declarațiilor martorului Talpă A. se confirmă că, de fapt cu ocolirea unității de gardă acest caz a fost documentat nemijlocit de către inspectorul Taran I. În cadrul cercetării judecătorești, nu s-a demonstrat că, partea păgubită și cea vinovată în comiterea accidentului rutier s-au prezentat împreună la sediul poliției rutiere și au anunțat despre producerea accidentului rutier, au dat explicații sau au prezentat automobilele pentru a fi examinate. Mai mult, inculpatul Taran I. în ședința de judecată a declarat că, abia la Procuratură la văzut pe Mînzat V., necătând că, din materialele dosarului contravențional automobilul de model "BMW", a fost deteriorat esențial, acesta precum și automobilul condus de Mihalcean Vl., nu au fost examinate, iar cazul cu privire la acest accident rutier nu a fost înregistrat în Registru, susținerile inculpatului fiind lipsite de suport juridic.

Prin urmare, Colegiul lărgit susține concluzia privind temeinicia acuzării referitoare la prezența în acțiunile inculpatului Taran I. a elementelor constitutive ale infracțiunilor imputate, faptele acestuia corect fiind *încadrate* în prevederile art. 332 alin. (1), 327 alin. (1) și 27, 190 (5) Cod penal. Prezența în

acțiunile inculpatului atât a elementelor care caracterizează *latura obiectivă* a infracțiunilor imputate, cât și a celor care caracterizează *latura subiectivă* ale acestor infracțiuni, au fost demonstrate prin probele enumerate și descrise în pct. 5. al prezentei decizii, acumulate la faza urmăririi penale și examinate în cadrul ședințelor instanțelor de fond.

Astfel, Colegiul penal apreciază că, decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor art. 6§1 CoEDO.

Or, verificând alegațiile recurentului, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit conchide, că acestea sunt neîntemeiate, iar instanța de apel la adoptarea soluției a menținut sentința atacată în privința lui Taran I., a respectat prevederile legale, adoptând o soluție corectă și întemeiată.

Cât privește incidența în speță a temeiul de recurs prevăzut de pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, semnalat de către recurent, Colegiul lărgit conchide că, recursul ordinar nu conține o motivare în baza căreia norme urmau a fi reîncadrate acțiunile inculpatului Taran I. decât cele incriminate, enunțate supra, respectiv în situația în care inculpatul nu recunoaște vinovăția în comiterea infracțiunilor incriminate, Colegiul lărgit nu întrevade necesitatea expunerii asupra reîncadrării acțiunilor acestuia într-o altă normă penală.

În opinia Colegiului lărgit, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat și a adoptat o hotărâre legală în privința inculpatului Taran I., întemeiată și motivată, argumente fundamentate în fapt și în drept, prezentate în hotărârea atacată, astfel respectând prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, din care motiv nu și-au găsit confirmarea temeiurile de casare invocate și prevăzute la pct. 6), 8), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, în privința acestuia.

Prin urmare, Colegiul lărgit statuează, că recursul declarat de către Chirtoacă T. în numele inculpatului Taran I., este nefondat și urmează a fi respins ca inadmisibil.

7.4. Cu referire la recursurile ordinare declarate de către avocații Buguța El., Țurcan A. și Dudulica L. în numele inculpatului Pruneanu S. și de avocatul Istrate A. în numele inculpatei Barbaroșie Eu.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. b) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să admită recursul, cu casarea totală a hotărârii atacate și cu dispunerea încetării procesului penal, în cazul în care se constată că există circumstanțele stipulate de art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod penal, adică, există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

Prin urmare, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze total, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, care a dus la adoptarea unei hotărâri ilegale de către instanța de apel.

În susținerea recursurilor, recurenții invocă temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 10), 12), 13) Cod de procedură penală, însă din conținutul acestora, dâșii solicită încetarea procesului penal, considerând că, instanțele inferioare au dispus condamnarea inculpaților Barbaroșie Eu. și Pruneanu S. pe episodul incriminat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, în baza unor ordonanțe de punere sub învinuire vădit nule.

Astfel, pe lângă temeiurile invocate de recurenți, Colegiul penal constată că în cauză se întrevăd și temeiurile prevăzute de art. 427 alin.(1) pct.11), 14) Cod de procedură penală, potrivit cărora poate fi atacată cu recurs hotărârea instanței de apel în cazul în care există o cauză de înlăturare a răspunderii penale și în cazul în care Curtea Constituțională a recunoscut neconstituțională prevederea legii aplicate în cauza respectivă.

Reieșind din materialele cauzei, Colegiul lărgit constată următoarele.

Potrivit prevederilor art. 63 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, organul de urmărire penală nu este în drept să mențină în calitate de bănuît persoana în privința căreia a fost aplicată o măsură preventivă neprivativă de libertate - mai mult de 10 zile din momentul când i s-a adus la cunoștință ordonanța despre aplicarea măsurii preventive.

Conform prevederilor alin. (3) a aceluiași articol, la momentul expirării, după caz, a unui termen indicat în alin.(2), organul de urmărire penală este obligat să elibereze bănuitul reținut ori să revoce, în modul stabilit de lege, măsura preventivă aplicată în privința lui, dispunând scoaterea lui de sub urmărire sau punerea lui sub învinuire.

La fel, conform stipulărilor pct. 14 a hotărârii Curții Constituționale nr. 26 din 23.11.2010 cu privire la excepția de neconstituționalitate a prevederilor alin. (6) art. 63 din Codul de procedură penală (Monitorul Oficial 235-240/27, 03.12.2010), *pentru a nu încălca dreptul persoanei de a nu fi urmărită sau judecată de mai multe ori pentru aceeași faptă, garantat de art.22 CPP, procurorul era în drept să reia urmărirea penală numai respectând prevederile art.287 CPP, care este o normă specială, în raport cu alin.(6) art.63 CPP, care este o normă generală. Astfel, în procedura de reluare a urmăririi penale art.287 CPP are prioritate. În acest caz, procurorul, deținând fapte noi ori recent descoperite sau depistând un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente care a afectat urmărirea penală, era obligat mai întâi să emită ordonanța de reluare a urmăririi penale și după aceea să înainteze învinuire.*

Astfel, potrivit art. 7 alin. (6) Cod de procedură penală, hotărârile Curții Constituționale privind interpretarea Constituției sau privind neconstituționalitatea unor prevederi legale sunt obligatorii pentru organele de

urmărire penală, instanțele de judecată și pentru persoanele participante la procesul penal.

În continuare, reieșind din actele și lucrările dosarului, instanța de recurs constată că, urmărirea penală pe episodul de escrocherie, prevăzut de art. 190 alin.(5) Cod penal, în privința inculpaților Barbaroșie Eu. și Pruneanu S. a fost începută la 05.07.2011.

Prin ordonanțele procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Baraliuc D. din 06.07.2011 și 07.07.2011, Barbaroșie Eu. și Pruneanu S. au fost recunoscuți în calitate bănuți, fiind dispusă totodată audierea lor în calitate respectivă, fiindu-le aplicată măsura preventivă sub formă de nepărăsire a localității (f.d 174-180; 184-190, vol.I).

Ulterior, prin ordonanțele procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Baraliuc D. din 03.10.2011 și 18.08.2011, Barbaroșie Eu. și Pruneanu S. au fost puși sub învinuire, incriminându-le comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal (f.d. 12-14; 24-26, vol.II).

Astfel, Barbaroșie Eu. și Pruneanu S. au fost recunoscuți ca bănuți pe episoadele de escrocherie, prevăzute art. 190 alin. (5) Cod penal, la 06.07.2011 și respectiv la 07.07.2011 și după expirarea termenului prevăzut de art. 63 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, adică, la 03.10.2011 și 18.08.2011, le-a fost înaintată învinuirea, fiindu-le astfel încălcat dreptul la un proces echitabil.

Încălcarea respectivă a fost contestată de către inculpați și avocații acestora în ordinea prevăzută de art. 299¹ și 313 Cod de procedură penală (f.d.9,10 vol.III), care a fost expediată Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău, pentru a fi examinată împreună cu fondul cauzei (f.d. 11, vol.III), iar prin sentința Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău, din 29.05.2012, a fost dispusă încetarea procesului penal în privința lui Barbaroșie Eu. învinuită în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (5), 361 alin. (2) lit. b), d) Cod penal și a lui Pruneanu S., învinuit în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (5), 332 alin. (1) și 327 alin. (1) Cod penal, din motivul stabilirii încălcărilor procesuale care duc la nulitatea actelor procesuale emise de procuror (f.d. 38, 39, vol.III).

Sentința nominalizată a fost contestată cu recurs de către procuror, iar prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05.11.2012, recursul declarat a fost admis, casată sentința și dispusă rejudecarea cauzei de către instanța de fond în alt complet de judecată (f.d. 54-56, vol.III).

Instanța de recurs a considerat că, instanța de fond urma să cerceteze probele, apoi să înceteze procesul penal pe capătul de acuzare adus în baza art. 190 alin. (5) Cod penal și să se expună pe capătul de învinuire adus lui Barbaroșie Eu. în baza art. 361 alin. (2) Cod penal și lui Pruneanu S. în baza art. 332 alin. (1) și 327 alin. (1) Cod penal. Anume din motivul că încălcarea nominalizată nu poate fi corectată în cadrul examinării recursului, cauza a fost

remisă la o nouă examinare în aceeași instanță, în alt complet de judecată, unde urma să se țină cont de cele expuse și să soluționeze cauza cu respectarea deplină a normelor legale și cu pronunțarea unei noi hotărâri întemeiate.

Astfel, din conținutul motivat al deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05.11.2012, ca instanță de recurs, rezultă că la rejudecarea cauzei de către instanța de judecată, aceasta urmează să înceteze procesul penal în privința lui Barbaroșie Eu. și Pruneanu S., doar pe episodul de escrocherie, or, încălcările prevăzute de art. 63 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, se referă doar la acest episod, iar pe celelalte capete de învinuire față de Barbaroșie Eu. pe învinuirea prevăzută de art. 361 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, iar față de Pruneanu S. pe învinuirea prevăzută de art. 327 alin. (1) și 332 alin. (1) Cod penal, instanța urmând să se pronunțe asupra vinovăției sau nevinovăției acestora.

Colegiul lărgit reține că, în speță inculpații Barbaroșie Eu. și Pruneanu S., pe episodul de escrocherie au fost recunoscuți în calitate de bănuți și în aceeași zi le-a fost aplicată măsura preventivă, la 06.07.2011 și respectiv la 08.08.2011.

Prin prisma art. 63 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, în termen de 10 zile de la momentul aducerii la cunoștință a ordonanței despre aplicarea măsurii preventive organul de urmărire penală urma să-i pună sub învinuire pe Barbaroșie Eu. și Pruneanu S., iar dacă nu s-a încadrat în acest termen, potrivit alin. (3) al aceleiași norme procesuale, urma să dispună scoaterea acestora de sub urmărire penală.

Însă, ordonanța de scoatere de sub urmărire penală nu a fost adoptată, iar Barbaroșie Eu. și Pruneanu S. prin ordonanța procurorului au fost puși sub învinuire la 03.10.2011 și respectiv la 18.08.2011, neavând nici o justificare privind întârzierea punerii acestora sub învinuire, or, alin. (6) art. 63 Cod de procedură penală, prin hotărârea Curții Constituționale nr. 26 din 23.11.2010, a fost recunoscut neconstituțional, iar ulterior exclus prin Legea nr. 62 din 01.04.2011 (în vigoare din 20.04.2011).

Potrivit prevederilor art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Despre aceste încălcări partea apărării a invocat atât în instanța de fond cât și în cea de apel, anexând în acest sens și o decizie al Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 18.10.2011, pe un caz similar (*nr. 1ra-445/2011, Ninicu Ivan*), însă instanțele judecătorești nu au constatat careva încălcări, considerându-le declarative.

În acest sens, Colegiul penal statuează că, lui Barbaroșie Eu. și Pruneanu S. le-a fost înaintată învinuirea după expirarea termenului de 10 zile de la

momentul aducerii la cunoștință a ordonanței despre aplicarea măsurii preventive, fapt ce vine în contradicție cu prevederile art. 63 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală și în această situație fiindu-le încălcat dreptul la un proces echitabil, iar înaintarea învinuirii pe episodul de escrocherie cât și celelalte acțiuni ulterioare la fel sunt lovite de nulitate pe motiv că au fost efectuate în afara termenului legal și nu pot fi luate ca bază la adoptarea unei hotărâri de condamnare.

În concluzie, Colegiul penal conchide că printre garanțiile unui proces echitabil, reglementat de art. 6 din CoEDO, se enumeră și faptul că orice persoană are dreptul de a fi judecat în mod echitabil de un tribunal independent și imparțial, iar cauza penală în privința lui Barbaroșie Eu. și Pruneanu S. nu a fost judecată în mod echitabil, fiind încălcate esențial drepturile inculpatului garantate atât de Constituția R. Moldova, CoEDO cât și Codul de procedură penală, iar această încălcare de lege echivalează cu o eroare judiciară, care urmează a fi corectată de către instanța de recurs, prin casarea sentinței primei instanțe și deciziei instanței de apel în latura penală cu dispunerea încetării procesului penal pe episodul de escrocherie, prevăzut de art. 190 alin. (5) Cod penal, în privința lui Barbaroșie Eu. și Pruneanu S., în temeiul art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, deoarece există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

Prin urmare, în cauza dată și-au găsit reflectare prevederile normelor enunțate mai sus, erorile de drept invocate afectează soluția hotărârilor instanțelor de fond, care pripit, fără a le reține, incorect au pronunțat hotărâri de condamnare în privința inculpaților Barbaroșie Eu. și Pruneanu S., astfel fiind încălcate esențial drepturile inculpaților garantate atât de Constituția R. Moldova, Convenția Europeană a Drepturilor Omului, cât și de Codul de procedură penală, iar această încălcare de lege echivalează cu o eroare judiciară.

Colegiul penal conchide că erorile procesuale admise de către instanțele de fond cad sub incidența temeiurilor prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 11), 14) Cod de procedură penală și urmează a fi corectate de instanța de recurs, prin admiterea recursurilor cu casarea hotărârilor contestate și pronunțarea unei noi hotărâri.

În acest context, recursurile ordinare declarate de avocații Buguța El., Țurcan A., Dudulica L. și Istrate A. în numele inculpaților se vor admite, cu casarea sentinței primei instanțe și deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care procesul penal de învinuire a lui Barbaroșie Eu. și Pruneanu S. pe episodul de escrocherie, prevăzut de art. 190 alin. (5) Cod penal, urmează a fi încetat

7.4.1. În rest, instanța de recurs ajunge la concluzia menținerii deciziei contestate pentru următoarele motive.

Cu referire la argumentele invocate de apărare sub aspectul temeiului pentru recurs prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, instanța de recurs menționează că acestea nu pot constitui obiect de examinare, deoarece din textul recursului se atestă că soluția formulată cu privire la încetarea procesului penal pe episodul de escrocherie, este acceptată de avocați.

În ceea ce ține de argumentele avocaților Buguța El., Țurcan A. și Dudulica L. cu referire la ilegalitatea hotărârilor contestate în partea recunoașterii lui Pruneanu S. vinovat în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 332 alin. (1) și 327 alin. (1) Cod penal, cu liberarea de răspunderea penală în temeiul art. 60 Cod penal, Colegiul lărgit conchide că, acestea au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel, cărora instanța le-a dat o motivare clară și argumentată *expusă în pct. 5. al prezentei decizii*, soluție, care este susținută și de instanța de recurs și a cărei reluare nu se mai impune (*cauza CtEDO, Rebait și alții c. Franței, din 25.02.1995, nr. 26564/1995*).

În același context, Colegiul penal lărgit atestă că persistența în cauză a anumitor temeuri pentru recurs, invocate de către recurenți, argumentată prin prisma problemei aprecierii probelor de către instanța de apel, care după cum anterior s-a menționat *în pct. 7.2. al prezentei decizii*, este inadmisibilă.

8. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1), pct. 2) lit. b) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibile, recursurile ordinare declarate împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2017, de către avocații Amihalachioaie Gheorghe și Trestianu Dorin în numele inculpatului *Mînzat Valerian*, de avocatul Chirtoacă Tudor în numele inculpatului *Taran Ion* și de avocatul Coptu Sergiu în numele inculpatului *Găină Dorel*, cu menținerea hotărârii contestate în această parte.

Admite recursurile ordinare declarate de către avocații Buguța Elena, Țurcan Arina și Dudulica Liubomir în numele inculpatului *Pruneanu Sergiu* și de avocatul Istrate Anatolie în numele inculpatei *Barbaroșie Eugenia*, casează parțial sentința Judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău din 07 mai 2015 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2017, pe episodul de escrocherie, prevăzut de art. 190 alin. (5) Cod penal și dispune încetarea procesului penal în privința acestora, în temeiul art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, pe motiv că există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

Pruneanu Sergiu și Barbaroșie Eugenia, urmează a fi eliberați din penitenciar, dacă în privința lor nu este aplicată măsura preventivă sub formă de arest sau nu execută pedeapsa penală în baza altor hotărâri judecătorești.

În rest, dispozițiile hotărârilor contestate se mențin.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 25 august 2017.

Președinte
Judecătorii

Petru Ursache
Constantin Alerguș
Vladimir Timofti
Ghenadie Nicolaev
Petru Moraru